68Ste JAARGANG No. 8078 WOENSDAG 31 JANUARI 1951 ACHT PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs: Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3858 — Administratie 3550.
Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad Curaçao.
Hoofdredacteur: Ad. Versney

Comuniqué van Truman en Pléven toont overeenkomst op alle punten

Washington — Truman en Pléven hebben Dinsdag na hun besprekingen de volgende gemeenschappelijke verklaring uitgegeven:

Verre Oosten.

1. De president en de minister-president zijn het „volkomen eens", dat weerstand moet worden geboden aan agressie. De vrije landen in het Verre Oosten moeten geholpen worden bij hun pogingen om hun veiligheid en onafhankelijkheid te handhaven.

2. Zij zijn het er over eens, dat alles in het werk moet worden gesteld om een eervolle oplossing voor het Koreaanse geschil te vinden.

3. Zij zullen steun verlenen aan alle maatregelen om agressie tegen te gaan en uitbreiding van de oorlog buiten Korea te voorkomen.

4. De Verenigde Staten zullen hulp blijven verlenen aan de strijdkrachten der Franse Unie en aan die van de Verenigde Indochinese Staten. Frankrijk zal meer oorlogsmateriaal erlangen.

Europa.

1. Zij erkennen het vitale belang van Europa voor de verdediging van de gehele vrije wereld.

2. Zij hebben „fundamentele overeenstemming" bereikt over de stelling, dat het behoud van de vrede in Europa en de wereld zal worden bevorderd door het steeds meer in elk opzicht invoegen van een democratisch Duitsland in een krachtige West-Europese gemeenschap.

3. Truman sprak de hoop uit, dat het plan-Schuman „zo spoedig mogelijk bevredigend zal worden verwezenlijkt".

4. Truman sprak zijn voldoening uit over het houden te Parijs (aanvang 6 Februari as.) van een conferentie om tot de instelling van een Europees leger te geraken. De president verklaarde te hopen, dat de conferentie zal slagen. Truman aanvaardde Plévens voorstel om de conferentie door een Amerikaanse waarnemer te doen bijwonen, als hoedanig zal worden aangewezen de Amerikaanse ambassadeur te Parijs, David Bruce.

Atlantische verdediging.

1. Zij geven opnieuw als hun overtuiging te kennen, dat Duitse deelneming aan de gemeenschappelijke verdediging der Westerse landen de veiligheid van Europa beter zal verzekeren zonder dat hierdoor een verandering komt in het louter verdedigende karakter van de Organisatie van het Noord-Atlantische Verdrag.

2. Het probleem van de grondstoffenvoorziening kan niet uitsluitend door nationale krachtsinspanningen worden opgelost, doch moet zo spoedig en zo krachtig mogelijk in internationaal verband worden behandeld.

3. Zij erkennen de vitale noodzaak om inflatie en stijging van de prijzen tegen te gaan, hetgeen door krachtige nationale en internationale maatregelen moet geschieden.

Hulp voor Indochina.

A.F.P. vernemt, dat Frankrijk drie nieuwe groepen of negen escadrilles vliegtuigen van verschillende typen voor Indochina zal ontvangen, hoofdzakelijk bommenwerpers van het type B-26, jagers en jachtbommenwerpers, hetgeen het eerste concrete resultaat is van de besprekingen. Hierdoor heeft het Franse leger in totaal 12 escadrilles Amerikaanse vliegtuigen óf reeds ontvangen óf in het vooruitzicht.

Naar Canada.

Pléven vertrekt Donderdag uit Washington naar Ottawa voor besprekingen met de Canadese regering.

Drie punten.

Lake Success — In Aziatische kringen bij de Verenigde Naties wordt verklaard, dat de mededeling, die de Indiase delegatie Maandag van haar ambassadeur in Peking heeft ontvangen, een boodschap van drie punten van de Chinese minister van buitenlandse zaken bevat. De minister deelt mede:

1) dat hij bereid is opheldering te verschaffen wat betreft het Chinese standpunt ten aanzien van de voorstellen der Verenigde Naties;

2) dat zijn regering accoord gaat met het voorstel van 12 voor het houden van een zeven-mogendhedenconferentie, die in de eerste plaats tot doel zou hebben tot staking van het vuren te komen;

3) dat de aanvaarding van de Amerikaanse resolutie, waarin China als agressor genoemd wordt, een vijandige handeling van de Verenigde Naties zou zijn en dat China in dat geval niet zou kunnen onderhandelen.

Recht tot het hart

— Wie oog en tong bedwingt, kan alles bedwingen.

Met 44 - 7 stemmen veroordeelde de Politieke Commissie Rood China

Lake Success — De Algemene Vergadering van de Verenigde Naties komt Donderdag in voltallige zitting bijeen ter ratificering van het met een overweldigende meerderheid genomen besluit van de Politieke Commissie om communistisch China als agressor in Korea te brandmerken.

De Politieke Commissie heeft Dinsdagavond het debat, dat tien dagen geduurd heeft, beëindigd door met 44 tegen 7 stemmen bij 8 onthoudingen de Amerikaanse resolutie aan te nemen, waarin Peking wordt veroordeeld. De commissie verwierp het voorstel van de twaalf Aziatische landen, dat communistisch China en zes andere landen eerst zouden confereren over staking van het vuren in Korea en daarna de andere problemen van het Verre Oosten zouden bespreken. Engeland en Frankrijk stemden vóór de Amerikaanse resolutie. Tegen stemden de Sovjetgroep van vijf, alsmede India en Burma. Afghanistan, Jemen en Joegoslavië onthielden zich van stemming. De vertegenwoordiger van Saoedi Arabië nam niet deel aan de stemming, omdat hij geen instructies van zijn regering had ontvangen.

De Amerikaanse resolutie voorziet dan ook in een bestudering door de commissie voor collectieve maatregelen van mogelijke sancties tegen China. Zij is evenwel aangenomen met een amendement van Libanon, dat de commissie machtigt haar rapport uit te stellen, als de uit drie leden bestaande commissie van goede diensten, waarin de resolutie ook voorziet, bevredigende vorderingen maakt.

Als de resolutie Donderdag door de Assemblée wordt goedgekeurd — en gezien de grote meerderheid in de Politieke Commissie wordt dit als vaststaand aangenomen — zal de volgende stap zijn het oprichten van de commissie van goede diensten. In de Amerikaanse resolutie wordt gezegd, dat het de politiek van de Verenigde Naties blijft staking van de vijandelijkheden in Korea tot stand te brengen, en de gestelde doelen met vreedzame middelen te bereiken. Zij verzoekt de voorzitter van de Algemene Vergadering, de Pers Entezam, onverwijld twee personen aan te wijzen om samen met hem goede diensten daartoe te verlenen.

Van gezaghebbende zijde wordt vernomen, dat Entezam hierover Lester Pearson (Canada) en Sir Bengal Rau (India) op het oog heeft. Gemeend wordt, dat Pearson de uitnodiging slechts zal aanvaarden, als Sir Benegal ook bereid is in de commissie van goede diensten zitting te nemen.

Over het Aziatische plan werd in drie delen gestemd. Het deel, waarin aangedrongen wordt op een conferentie van zeven landen, werd verworpen met 27 tegen 18 stemmen bij 14 onthoudingen. De Sovjet-groep en Joegoslavië stemden met de 12 indieners van het plan vóór.

De Veiligheidsraad komt Woensdag bijeen ter bespreking van het Engelse voorstel om het punt „Klacht inzake agressie tegen de republiek Korea" van de agenda af te voeren. Dit is nodig alvorens de Algemene Vergadering een besluit kan nemen over de aanbeveling van de Politieke Commissie.

PRINSES BEATRIX — ons oudste koningskind viert heden haar dertiende verjaardag. Ze wordt al groot. Nog lacht ze in de blijde zorgenloosheid van de jeugd. Maar steeds nader groeit ze naar het moment, dat de zwaarste zorgen voor land en volk haar glimlach ernstiger zullen maken. Wij wensen haar geluk op haar geboortefeest en wij bidden, dat, hoeveel zorgen ooit op haar schouders mogen vallen, zij haar glimlach nimmer zal verliezen.

In het Westen stootten de Verbondenen op de hoofdlinies

De Verbondenen hebben heden hun opmars aan het centrale en het Westelijke front geïntensiveerd. Aan het centrale front was tot nut toe geen verzet ontmoet.

In het Westen stootten de Verbondenen op de hoofdlinies der communisten ten Noorden van Soewon. Hier woedden gevechten van man tegen man en artillerieduels.

Het scheepsgeschut en de luchtmacht bestookten Noord-Koreaanse verbindingscentra voor de tweede dag achtereen. 'n Amerikaanse vlooteenheid nam Kosong, een belangrijk wegencentrum aan de Oostkust op 25 km. ten Zuiden van de 38e breedtegraad, tot doelwit. Een etmaal tevoren had deze eenheid Kansong onder vuur genomen. De eenheid wordt aangevoerd door de Missouri en omvat ook raketschepen.

Verder naar het Zuiden aan de Oostkust verzetten de communisten zich tegen de Verbondenen bij Kangjoeng op 15 km. ten Zuiden van de 38e breedtegraad na een zwaar vlootbombardement, doch de communisten brachten verscheidene bataljons in het vuur. Aan de Westkust werd door de Verbondenen de hele nacht artillerievuur onderhouden met behulp van lichtbommen. Men neemt aan, dat de strijdmacht van de tegenstander, die een tegenaanval voorbereidde, hier verstrooid is.

Aan de Westelijke frontlijn ten Noorden van Soewon hielden de Chinezen in de besneeuwde heuvels stand ondanks raketten en napalmbommen. Voorafgegaan door tanks, die witte fosfoor en zwaar explosieve granaten in de Chinese bergstellingen schoten, probeerden de Amerikaanse troepen op te dringen, doch zij werden tegen gehouden door een hevig spervuur. Zij konden slechts een kleine terreinwinst boeken en moesten het gebied zorgvuldig zuiveren van scherpschutters en mitrailleursnesten.

Landing op Taszejang.

Taipeh — Een Chinees communistisch bataljon heeft Maandag een aanval gedaan op het Nationalistische eilandje Taszejang in de monding van de rivier Min, zo heeft het Nationalistische departement van defensie op Taipeh (Formosa) medegedeeld.

Volgens deze mededeling zijn de communisten erin geslaagd een bruggehoofd op het eiland te vestigen. Het eilandje diende als bevoorradingsbasis voor Nationalistische partisanen op het Chinese vasteland.

GEEN ALGEMENE VERGADERING TE PARIJS.

Parijs — De Franse regering heeft het voorstel van Trygve Lie om de aanstaande zitting van de Algemene Vergadering van de V.N. te Parijs te doen houden, afgewezen, aldus is in kringen, die in nauwe betrekking tot de regering staan, vernomen.

NEEMT UITNODIGING AAN.

Bonn — De West-Duitse regering heeft de Franse regering schriftelijk medegedeeld, dat zij de uitnodiging tot het bijwonen van de conferentie over de vorming van een Europees leger, die op 6 Februari te Parijs begint, zal bijwonen.

ADENAUER NAAR PARIJS.

Bonn — Van welingelichte Duitse zijde wordt vernomen, dat Adenauer persoonlijk naar Parijs zal reizen voor ondertekening van het plan-Schuman, indien het daarvoor gereed is, hetgeen het eerste officiële bezoek van de West-Duitse kanselier aan het buitenland zou zijn.

BEVIN GAAT VOORUIT.

Londen — Volgens een communiqué van Dinsdagochtend heeft Bevin een zeer goede nacht gehad.

NIEUW VREDESOFFENSIEF VAN GROTEWOHL.

Berlijn — De premier van Oost-Duitsland, Grotewohl, heeft Dinsdag een nieuw vredesoffensief ingezet, waarin hij een rechtstreeks beroep op de Westduitsers doet om mee te helpen bij de vereniging van Oost- en West-Duitsland. Een resolutie, waarin op de Westduitse Bondsdag een beroep gedaan wordt om vertegenwoordigers te benoemen voor een constituerende raad voor geheel Duitsland werd eenstemmig door het Oostduitse parlement aangenomen.

De resolutie verklaart, dat de Oostduitse vertegenwoordigers in de raad zullen gemachtigd worden de mogelijkheid tot het houden van vrije verkiezingen in geheel Duitsland te bespreken. In de resolutie wordt de eis herhaald dat Oost- en West-Duitsland paritair in de raad zullen vertegenwoordigd zijn. Een regeringswoordvoerder te Bonn verklaarde Dinsdagavond, dat de radiorede, die Adenauer tot de bevolking van Oost-Duitsland zou houden, thans niet gehouden zal worden. Zo nodig zal Adenauer een nieuw antwoord aan Grotewohl opstellen.

Adenauer bespreekt het.

Bonn — Adenauer heeft het kabinet bijeengeroepen voor bespreking van het jongste voorstel van het Oost-Duitse parlement over de Duitse eenheid. Het West-Duitse parlement zal antwoorden. De socialistische leider Schumacher wees namens zijn partij het OostDuitse voorstel af.

het nieuws van vandaag

Sinds de Hindoes en Mohamedanen Brits-Indië onder elkander verdeelden is Kasjmir, een der vele Britse vasalstaten in dit onmetelijke rijk, een twistappel gebleven.

Na de splitsing van Brits Indië in twee onafhankelijke dominions India en Pakistan (op 15 Augustus 1947) maakten beide landen aanspraak op deze staat, die een overwegend Mohamedaanse bevolking heeft, maar waarvan de Maharadja en de heersende klasse Hindoes zijn.

Toen de Hindoe-regeerder zich aansloot bij India, vielen Pakistaanse stammen het land binnen. India zond daarop troepen en van October 1947 tot Januari 1949 werd in Kasjmir gevochten. Een commissie van de Verenigde Naties wist te bereiken, dat op 1 Januari 1949 door beide partijen het vuren werd gestaakt.

Daarop kreeg Sir Owen Dixon van de Veiligheidsraad (12 April 1950) de opdracht als bemiddelaar op te treden in het geschil. Bovendien zou hij voorbereidingen moeten treffen voor een plebisciet, dat over de toekomst van het gebied zou beslissen.

Op 22 Augustus 1950 moest hij echter aan zijn opdrachtgevers melden, dat hij tot de conclusie gekomen is, dat er geen onmiddellijk uitzicht bestond op een toenadering tussen India en Pakistan wat betreft dit geschil. In het rapport over het verloop van zijn besprekingen deelt hij bovendien mede, dat deze landen zelf geen voorstel tot bijlegging van het geschil hebben gedaan.

Deze kwestie, die dus reeds jaren lang India en Pakistan in een toestand van „bijna-oorlog" houdt, werd ondanks het aandringen van Pakistan, niet op de agenda geplaatst van de laatstelijk, te Londen gehouden Gemenebest-conferentie.

Engeland en het merendeel der dominions voelen er niets voor van het Gemenebest een soort arbitrage-instantie te maken voor geschillen tussen twee Gemenebestlanden. Zij vrezen, dat een poging hiertoe het Gemenebest zou doen uiteenvallen. De Eerste-Minister van Pakistan — hiertoe genoopt door de anti-common-wealth-oppositie in het binnenland — hield echter voet bij stuk en weigerde de Londense conferentie bij te wonen. Hij kwam eerst naar Londen (op 7-1), nadat andere EersteMinisters hadden toegezegd, om, buiten de gewone conferentie om, hun hulp te bieden bij het zoeken naar een oplossing. Deze pogingen, die ook na het einde van de conferentie werden voortgezet, hebben echter geen resultaat opgeleverd.

Kasjmir

Nehroe verklaarde op 16 Jan., dat Liaquat Ali Khan en hij het er over eens waren, dat het volk van Kasjmir zelf moet beslissen over zijn toekomst, maar dat men het niet eens had kunnen worden over het terugtrekken van de Pakistaanse en Indische troepen. Liaquat Ali Khan zeide enige uren later, dat de Eerste-Ministers hadden voorgesteld, strijdkrachten uit het Gemenebest naar Kasjmir te sturen om de rust te handhaven tijdens de volksstemming en zo India en Pakistan in staat te stellen hun troepen terug te trekken. Ik heb het voorstel aangenomen. Nehroe heeft het verworpen. Zij hebben voorgesteld uit troepen van India en Pakistan een gezamenlijk leger te vormen. Ik heb het voorstel aangenomen, maar Nehroe heeft het verworpen. Doordat Nehroe zou nog een derde voorstel verworpen hebben, dat de man, die belast wordt met de verantwoordelijkheid voor de volksstemming het recht zou geven in Kasimir zelf plaatselijke strijdkrachten te organiseren.

Liaquat Ali Khan zeide tenslotte, dat hij zijn laatste hoop op de Veiligheidsraad heeft gesteld. Maar samenwerking tussen India en Pakistan, „de twee enige stabiele landen in ZuidOost Azië is niet mogelijk zolang de volksstemming niet is gehouden".

Leverde informaties van Dirk Stikker geen resultaat op?

's-Gravenhage — On het middaguur is minister Stikker, nadat hij een onderhoud had gehad met de plaatsvervangend fractieleider van de Partij van de Arbeid, mr Burger, naar het paleis Soestdijk vertrokken.

In politieke kringen bestaat de verwachting, dat mr Stikker overeenkomstig zijn opdracht aan Hare Majesteit verslag zal uitbrengen. Men heeft de indruk, dat de pogingen van minister Stikker om een nieuw kabinet te vormen, negatieve resultaten hebben gehad.

Zakenkabinet?

's-Gravenhage — Zoals gemeld, is minister Stikker vanmiddag rapport gaan uitbrengen aan de Koningin omtrent de mogelijkheden tot het vormen van een nieuw kabinet. Het is nog niet bekend, of mr Stikker in zijn opdracht is geslaagd, maar als dit inderdaad het geval is, verwacht men, dat hij de formele opdracht zal ontvangen om een nieuwe regering samen te stellen.

Naar verluidt richten de pogingen van minister Stikker zich naar de vorming van een „zaken"- of „programma"-kabinet, in de geest van het vorige kabinet. Waarnemers geloven, dat vier hoofd-elementen de basis zullen vormen van een dergelijk kabinet: defensie, financiën, economische zaken en Nieuw-Guinea, welk laatste punt van bijzonder belang is, aangezien het de oorzaak was van de val van het voorgaande kabinet.

Drees ontvangen.

's-Gravenhage — Minister-president Drees is gisteravond door H.M. de Koningin op het paleis Soestdijk ontvangen.

Coromoto-ávond een waar succes

Het was gisteravond één aaneensluiting van open doekjes, herhalingen, gedeeltelijke herhalingen en applaus op de maat der muziek. Dat was, omdat de Uitvoering ten bate van het bouwfonds voor de kerk van O.L. Vrouw van Coromoto zo buitengewoon geslaagd is!

De voorstelling, die bijgewoond werd door Z.E. de Gouverneur en Z.H.E. Mgr. A. v.d. Veen Zeppenfeldt, werd geopend met het Wilhelmus, dat staande door het publiek, dat de zaal tot in de uiterste hoeken vulde, werd aangehoord. Een der medewerksters sprak vervolgens namens het organisatie comité een openingswoord, waarin zij beide Excellenties welkom heette. Het doel achtte spreekster bekend; zij maakte echter van de gelegenheid gebruik, om de velen, die deze avond door hun medewerking hadden mogelijk gemaakt, te bedanken en de clementie van het publiek in te roepen voor het amateuristisch streven der vele medewerkers, om op deze wijze een steentje bij te dragen tot het goede doel. Als eerste nummer voerde het Curaçaos Philharmonisch Orkest o.l. v. R Boskaljon uit de Ouverture „Il Barbiere di Siviglia" van G. Rossini, waarbij al aanstonds opviel, dat, ofschoon de getalsterkte van dit orkest merkbaar is terug gelopen, de kwaliteit er geenszins onder te leiden heeft gehad. Ana Paula Henriquez had van de „canto a las Americas" een kleurige, originele en pakkende scene weten te maken. Het is ons onmogelijk, de talrijke lieftallige dames te noemen, die aan deze en de volgende balletscenes hun medewerking verleenden, doch wel willen wij hier de pianobegeleiding van Mevr. Elsa Debrot noemen. Madeline Diaz danste op guitige wijze „Top hat". Een zeer verzorgde scene was „In het zigeunerkamp" met zang van Mej. Ethel Capriles, dans van Mej. Finita Capriles, pianobegeleiding van Mevr. R. Maal-Hammer en een vioolsolo van F. Linder (die ons inziens beter vanaf het toneel dan vanuit de bak had kunnen spelen). De Konijntjesdans o.l.v. Mevr. Thelma Boskaljon oogstte, vooral door de waarlijk enige costuumpjes die de tien jeugdige danseresjes droegen, een enorm succes. Het Nederlands Mannenkoor o.l.v. C. Sengers gaf een in alle opzichten perfecte uitvoering van de Patriotjes en „Grietje van de Mulder" evenals het „Domine Salvam fac Reginam Nostram", waarmede de avond besloten werd. De Noorse dans van E. Grieg, onder leiding en met solo van Anthonie Verheyen, en met verdere medewerking van en achttal dames, die reeds eerder waren opgetreden, was het laatste nummer voor de pauze; hier zorgde S. Hermans voor de piano-begeleiding. Het terzet uit de vierde acte van „Ecnani" van G. Verdi voor solisten en orkest was zeker niet een der gemakkelijkste nummers van het programma; ondanks enige zenuwachtigheid onder enkelen der uitvoerenden, konden wij toch ruimschoots genieten van de zeer goede stemkwaliteiten van de sporaan M. Le Maire, de tenor B. Verdoes en de bas C. Sengers. O.a. bij de „Kroningsmars" van R. Eilenberg door het orkest alleen bleek, dat de heer Boskaljon zijn orkest volkomen in de hand heeft. Het toneelstukje „Meneer de inspecteur" moest wegens ziekte van een van de medespelenden vervallen.

Het succes van de avond werd welhaast het allercharmanste koor uit „La Princesa de las Czardas" van E. Kalman met een buitengewone solo van B. Verdoes, die bovendien vlot acteerde. De organisatie van deze avond kan op een alleszins geslaagde avond terug zien. Vooral de costuums waren dikwijls een lust voor het oog. Ook de algehele organisatie liet heel weinig te wensen over.

Aan het slot werd Mevr. Gorsira op het toneel door een klein meiske in het Spaans bedankt, waarbij haar twee prachtige ruikers werden aangeboden.

Het zou warme aanbeveling verdienen dit programma van zulk een uitstekend gehalte nogmaals op te voeren. Velen waren wellicht niet in de gelegenheid gisteravond een plaatsje te bemachtigen en die toch graag deze voorstelling willen zien.

AGENDA

WEST-END: „The last bandit" 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „Cara sucia" 19 uur; „Make mine laughs" 21 uur.

ROXY: „The tattooed stranger" 19 uur; „Kitty" 21 uur.

APOTHEKEN: De weekdiensten der apotheken worden waargenomen door: Botica Popular, Columbusstraat 15, tel. 1269 en Botica Central, Bredestraat 45 (O), tel. 3281.

COLONNE RODE KRUIS: Ingeval van nood bellen: J. R. v. Geffen, tel. 1189 (dag en nacht).

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wachtdienst, A. Visser van 7 — 15 uur, tel. 1193.

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN
Kantoor Hato: werkdagen van 07.00 — 18.45
Kantoor Handelskade 6; werkdagen van 07.00 — 19.45.
Kantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw): dagelijks dag en nacht.

WIT-GELE KRUIS: De nachtdienst der verpleegsters wordt waargenomen door: Zuster Verhooren, Marktsraat 1, tel. 1836.

CUROM.

Woensdag: 17.30 Muzikale kinderuitzending; 17.50 Programma voor de Strijdkrachten; 18.20 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.30 „Wat de handel U biedt" 20.30 Gramofoonprogramma; 20.45 Conjunto-avond met Conjunto Antillano; 21.3? Actuele causerie; 21.4? Gramofoonplaten; 21.55 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

Woensdag: 19.00 Gelukwens en Nieuws; 19.20 „Beatrix, zij die geluk brengt", toespraak door Prof. L. J. van Holk; 19.?? Assepoes; 20.30 Nieuws; 20.35 De West in Nederland; 20.49 Met Vrij en Blij door Nederland; 21.03 Sportpraatje; 21.13 Avondgebed; 21.16 Nieuws en Sluiting.

AVRO.

Woensdag: 16.00 Reclame-uitzending; 16.30 Voor de jarigen; 17.00 Omroep-advertenties; 17.15 Naar bed; 17.25 Reclame; 17.45 Voor Jarigen op de Antillen; 18.?? Lotex; 18.15 Kinderopvoeding; 18.?0 Hawaiian muziek; 18.40 Nieuws; 19.01 Advertenties; 19.10 Klassiek Concert; 21.55 Nieuws en Sluiting.

EMMASTAD

Telegram Afdeling: 23.00 — 7.30 uur A. R. Th. Henze, tel. 2462.

Personeel Afdeling: M. B. Lansink, tel. 2351 —2141, Hotel NP, b.g.g. tel. 2400—2843—4.

Materialen Afdeling: M. Segaar, J.D. Troepiaalweg 18, tel. 4327.

C.S.M.

Rederij: J. Hemmes, tel. 27?1.

Scheepsagentschap: 08.00 — 23.00 uur kantoor, tel. 2458—2551; 18.00 — 19.00 uur W. R. Engelsman, tel. 2304; 23.00 — 8.00 uur.

Dok Afdeling: J. Kroon, tel. 2339.

Bioscoop: Woensdag „De dijk is dicht".

CURACAO

GOUVERNEUR PETERS NAAR ARUBA

Z. Exc. Gouverneur Peters zal morgen Aruba bezoeken. Het betreft hier een dienstreis.

STATENRONDVRAAG

Bij de rondvraag werden door de statenleden nog al wat desiderata naar voren gebracht. De heer **Kwiers** vroeg aandacht voor de verkaveling van de gronden in het tweede district, hij had een bewijs, dat iemand 12 jaar geleden reeds gelden had betaald en nog steeds zit te wachten op toewijzing van het terrein, dat inmiddels aan een ander was doorverkocht, de heer **Eman** had een uitvoerig pleidooi over onderzoek van de visrijkdom van de wateren om Aruba heen, sprak over kademuren, de heer **B. Daal** wenste verbetering van de wegen in het algemeen en die in de buitendistricten in het bijzonder, pleitte voor electra en water in de buitendistricten, de heer **Voges** hekelde de discriminatie, welke in de Antillen opgang maakte, hij illustreerde een en ander met enkele voorbeelden. er werd een pleidooi gehouden voor hogere salarissen voor het lager politie personeel en douaniers, de heer **Gomez** wenste een commissie te benoemen die de burgerlandsverdediging zou bestuderen. In die commissie alle partijen benoemen s.v.p. om aldus de zaak buiten de politiek te houden, waarin die ongelukkigerwijze tracht te verzeilen nu een bepaalde kring zich fier op de borst gaat kloppen de eerste te zijn. Het voorstel van mr dr da C. Gomez juichen wij van harte toe, dit is de oplossing om de materie een gewoon aanschijn te geven, de leden van de D.P. sloten zich bij de vorige wensdromen aan en zo eindigde de vergadering.

Het was een van de weinig vergaderingen welke op een werkelijk hoog peil stond.

WEDEROPVOERING SNEEWWITJE

Vrijdagavond 8 uur heeft er weder een heropvoering plaats van „Sneeuwwitje", opgevoerd door de Jeanne d'Arc groep. De voorstelling begint om 8 uur op Habaai.

DE ONEERLIJKE LOOPJONGEN.

W was loopjongen bij P. Deze had echter niet lang plezier van hem, want op zekere dag heeft die loopjongen een duik in het kasregister gemaakt en *f* 85 weggenomen. Het vonnis luidde een maand voorw. met twee jaar proeftijd.

A.M., die bij een metselaar in de leer was, wist dat zijn baas spaarde voor het huwelijk van zijn dochter en op zekere dag wist hij hem *f* 77,50 lichter te maken. Conform de eis luidde het vonnis 3 maanden voorw. met 2 jaar proeftijd.

DE FILMLIGA PRESENTEERT

Op 16 en 26 Febr. as. om 20,30 uur, resp. in het Cultuurcentrum en Asientotheater zal de Filmliga Curaçao de Rubensfilm vertonen. Vooraf draait: „The great train robbery".

IN HET KORT

Er waren gisteren 8 lichte aanrijdingen. Arbeiders, die een bark met zand losten, kregen verschil van mening over de losprijs. Tenslotte wilden zij de boot niet meer verlaten. De sterke arm der wet kwam tussenbeide. Toen later een nieuwe ploeg werkvolk het werk opvatte, werden zij lastig gevallen. Og politie hield een waakzaam oog in het (barken) zeil. P., wonende op Berg Altena, kreeg bezoek van M., die hem goedkoop aardappelen kon leveren. Hij gaf M. *f* 50.— voorschot, de aardappelen moeten nog komen en M. is in verzekerde bewaring gesteld. K., die zijn autobus op het Wilhelminaplein geparkeerd had, merkte dat het reservewiel verdwenen was.

SCHEEPVAARTBERICHTEN

Santa Rosa van New York naar La Guaira; **Duro** naar Grenada.

PRACTISCH WERKEN IN ISRAËL

Bij het comité van „Vrienden van de Instellingen van Hoger Onderwijs in Israël" (U.I.T.) te Curaçao is bericht binnengekomen, dat voor buitenlandse studenten en pas afgestudeerden gelegenheid bestaat om in Israël practische ervaring op te doen.

De organisatie van dit „zomerwerkprogramma" is in handen van de Vereniging van Academici (PATWA) in Israël.

Het ligt in de bedoeling om de buitenlandse studenten gedurende drie maanden (Juni, Juli, Augustus) te werk te stellen in voor hen leerzame en interessante bedrijven of instituten. Bovendien zullen voor de deelnemers excursies worden georganiseerd en een cursus van tien dagen ter oriëntatie in de problemen van het moderne Israël. De organiserende instantie legt er de nadruk op, dat de deelnemers geenszins als toeristen zullen worden beschouwd. De reiskosten zijn voor rekening van de deelnemers, maar het werk zal zodanig worden gesalarieerd dat er geen verblijfskosten bijkomen.

In 1951 zal men hoofdzakelijk civiel en landbouwkundige ingenieurs te werk stellen, maar er zijn ook enkele plaatsen voor medici, welke nog niet als intern assistent hebben gewerkt, en voor sociologen of sociografen. Alleen voor deze laatste categorie is de eis gesteld dat zij zich vlot in het Hebreeuws kunnen uitdrukken.

Studenten afkomstig van de Nederlandse Antillen kunnen hun aanvrage indienen bij Dr. M. Goudeket, Pietermaai 100, Curaçao, bij wie ook nadere inlichtingen kunnen worden verkregen. De aanvragen moeten voor de 28ste Februari het bureau van PATWA te Jerusalem hebben bereikt.

COMMISSARIS VAN ERP BESTUDEERT BRANDWEER WEZEN.

Gisteravond is commissaris Th. van Erp per KLM naar Nederland vertrokken om daar een studie te gaan maken van het brandweer wezen en zijn licht eens te gaan opsteken over de methodes, die gevolgd worden bij de bestrijding van vliegtuigbranden.

Op de begroting 1950 werden gelden aangevraagd voor materiaal en geschoold en speciaal daartoe opgeleid personeel. De bedragen voor het materieel werden gevoteerd, doch het laten uitkomen van extra personeel achtten de Staten bezwaarlijk, zodat deze post werd afgevoerd. Wel waren de Staten bereid om iemand van de Ned. Antillen naar Nederland te doen gaan, teneinde het vak te gaan leren. Zo werd commissaris van Erp namens de Ned. Antillen uitgezonden om zich te oriënteren, ook de heer Doorenbosch, die met verlof is gegaan en in Februari in Nederland arriveert, zal een opleiding in Nederland gaan volgen. Het verder benodigd personeel kan dan hier verder worden bekwaamd.

Tevens heeft de heer van Erp de opdracht gekregen een studie te maken van het preventieve brandweer wezen. Het preventieve brandweerwezen is het nemen van al die maatregelen geldende voor grote gebouwen, theaters, schouwburgen, depôts van brandbare stoffen, openbare gebouwen enz. en wel om de moeilijkheden van brand tot een minimum te reduceren. Voorts zal de heer van Erp zich op de hoogte stellen welke wettelijke voorschriften ten deze bestaan.

De heer van Erp verklaarde ons dat hij ook een bezoek zal brengen aan Engeland, die door de laatste oorlog een enorme ervaring op dit gebied hebben opgedaan. De heer van Erp denkt ongeveer 2 maanden weg te blijven, inspecteur de Jager vervangt hem in die tijd.

Hoofdcommissaris E. Venema en zijn vrouw brachten de heer en mevr. van Erp nog een bezoek op het vliegveld om hen een prettige reis toe te wensen.

EEN LASTIG HEERSCHAP.

Onze Lieve Heer heeft rare kostgangers op de aardkost rondlopen, dat bleek ook deze keer weer eens, toen de 17-jarige P.C. voor de groene tafel van de rechter verscheen. Hij was een lastig heerschap, ging graag naar de bios en lustte ze ook wel. We bedoelen hiermede de borreltjes, hij was dikwijls dronken, werkte niet en was een ieder tot last.

Zo kreeg hij met iemand ruzie, hij beslechtte het geschil door zijn tegenstander met een mes te bewerken. Op de Ruyterkade zag hij een jong meisje in een geparkeerde auto zitten. Hij aaide haar over het gezicht, doch het meisje was hier niet van gediend en waarschuwde haar vader, die bezig was met het doen van enkele inkopen. Toen de vader, een man van 50 jaar, informeerde wat er aan de hand was, sloeg de jongen hem zonder meer met zijn vuist tegen de grond. Hierna verdween de knaap. Hij werd voor twee weken achter slot en grendel gezet.

BEROEPSRECHT VRIJDAG AAN DE ORDE.

In de gisteren gehouden commissie vergadering werd besloten de besprekingen, in het beroepsrecht (art. 100) betreffende, uit te stellen tot Vrijdag a.s. Dan zullen de besprekingen op Aruba worden gevoerd.

HIJ WILDE ZIJN ZOON NIET ONDERHOUDEN.

M.D. had geweigerd zijn zoon te onderhouden. Hij moest *f* 4.— per week bijdragen in de levensonderhoud kosten, doch daar hij meende zelf niet genoeg te verdienen, hield hij die *f* 4.— voor zichzelf. Een en ander bleek niet waar te zijn, de man was metselaar en kon ruimschoots in zijn onderhoud voorzien. Het vonnis luidde één maand voorw. met een proeftijd van 3 jaar met de bijzondere bepaling, dat hij iedere week *f* 4 van zijn loon moest afstaan.

EEN GOEDE SLAG.

De 17-jarige J.S. had van zijn patroon, waarvan hij wist dat hij veel geld had ontvangen, *f* 400. weggenomen. Hiervan ging hij naar de bios, en zijn vriendjes tracteren. De officier eiste 4 maanden voorw. met een proeftijd van 2 jaar, het werd een maand voorw. met zelfde proeftijd.

HOE CURACAO LAS.

In Nov. en Dec. werden totaal 9843 boeken uitgeleend. Hiervan waren Nederlandse romans 5334, Engelse 864. Spaanse 69, Franse 36 en Duitse 21.

Kinderboeken bedroegen 2564 voorts werden er totaal 955 studieboeken uitgeleend.

Uitbreiding en publieke cellen op het Telefoon programma

Hato verbinding is een onding

Wie de nieuwe telefoongids bekijkt, ziet daar in een groot aantal nieuwe nummers vermeld. Of anders gezegd: het telefoonnet breidt zich gestadig uit, materiaal is in bestelling of onderweg, nóg ziin er veel plaatsen op Curaçao waar nog geen telefoonaansluiting tot stand is gebracht, doch er wordt ijverig gewerkt aan de uitbreiding.

Doch met de telefoonaansluitingen ver buiten de stad, staan de zaken anders. Desgevraagd deelde de LRTD ons mede, dat men wèl over wil gaan tot het aanleggen van telefoonverbindingen in ver afgelegen delen van Curaçao, doch men beschikt niet over een overzicht.

Veelal denkt men: „Hier zitten we te ver van de stad af, hier zal wel nooit een telefoon komen". En derhalve dient men geen aanvraag in, derhalve weet men op de LRTD niet hoeveel mensen daar een telefoon wensen te hebben.

Op de Caracasbaaiweg bijvoorbeeld zijn vier aanvragers voor telefoon geweest, doch wat wil men? Een telefoon aansluiting maken voor slechts vier aanvragers, waarvoor ontzettend veel kabel nodig is, om van andere werkzaamheden maar niet eens te spreken? Wanneer er bijv. niet vier, maar dertig aanvragers waren, zou de situatie anders zijn. Dan zou een telefoonaanleg in dat gedeelte wèl een aantrekkelijk object vormen, zou zelfs ook commercieel aanvaardbaar kunnen zijn.

Voor Caracasbaaiweg, zo vernemen wij, is 9 km kabel nodig, met 9 k.m. kabel zou in de stad ruim 100 abonnees te helpen zijn. Waarmede wij willen beweren, dat het een belang is dat men in ieder geval telefoon aanvraagt, ook al denkt U, dat U in een gedeelte woont, dat er niet in aanmerking voor komt.

Indien deze aanvragen binnenkomen, krijgt men bij de LRTD een overzicht van de stand van zaken. Zijn er genoeg aanvragen, dan kan het project in uitvoering worden uitgebracht. Doch wanneer de aanvragen uitblijven, is de gedachte gewettigd, dat er geen belangstelling bestaat voor het aanvragen van telefoon aldaar.

Zo hebben twee personen telefoon aangevraagd, die aan de weg naar Hato wonen. Een dergelijke aansluiting zou ƒ 20.000.- kosten, waren er meerdere aanvragers, ongetwijfeld zou aanleg tot de mogelijkheden behoren. Daarom, dient Uw aanvrage in, opdat de LRTD wete, waar telefoonaansluitingen gewenst worden.

Publieke telefooncellen

Een andere kwestie, die de aandacht heeft van de LRTD, is die van de publieke telefooncellen.

Zo wordt gewerkt om ter hoogte van Gasparito, Groot Kwartier en wel bij het water pompstation en Zuikertuintje publieke telefooncellen aan te brengen. Dit is dus rondom het Schottegat, Rio Canario heeft er een, Salinja, bij de Fraterschool, staat ook op het programma, zodat men wel kan zeggen, dat — indien deze plannen tot werkelijkheid worden gebracht — met de autoroepers in de stad, welke onlangs ook tot publieke telefooncel zijn omgevormd, over een gebrek aan deze voor de samenleving zulke nuttige instrumenten niet te klagen zal zijn.

In de toekomst overweegt men ook om aan elke kabelpaal langs het Schottegat, een telefoonaansluiting aan te leggen, dat komt dan hierop neer, dat Gaito en Zeelandia dan ieder over een publieke cel kunnen beschikken.

In dit verband mag nog eens gewezen worden op de baldadigheid der jeugd, die de zogenaamde muntapparaten onbruikbaar maken, door er van alles in te stoppen. De opbrengst van een publieke cel hier ter stede, heeft minder dan ƒ 40.— per jaar opgebracht, wel veel geld aan reparaties, veroorzaakt door baldadigheid van onverlatenen.

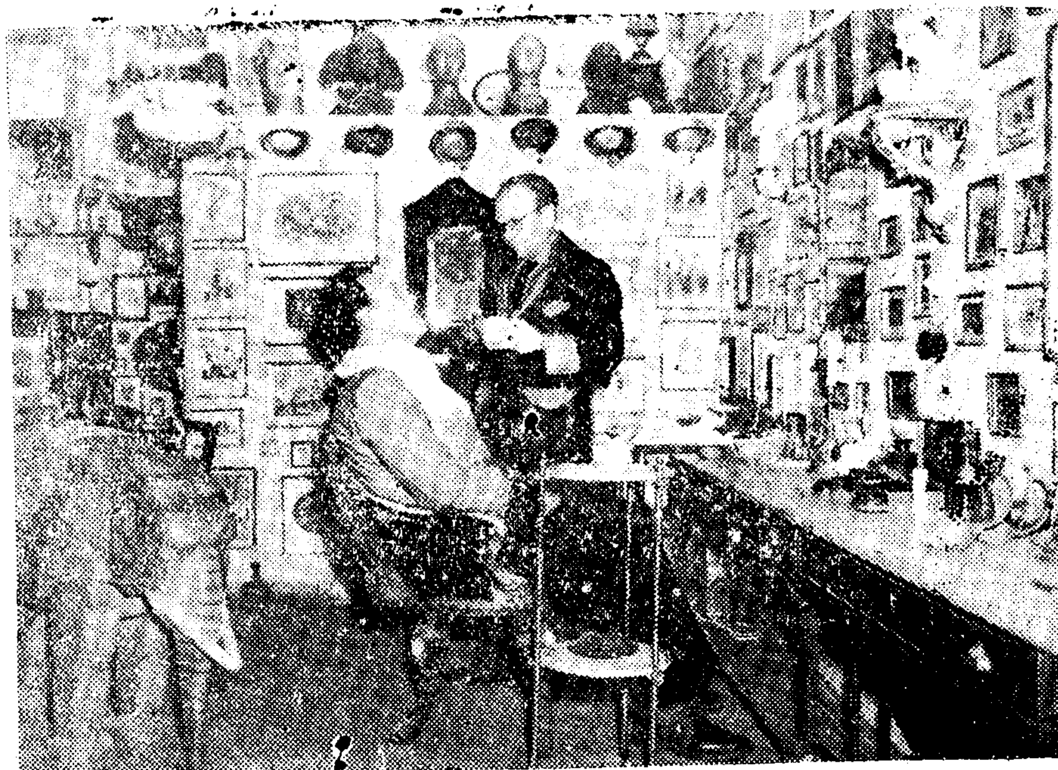
Hato — 05

Ook op Hato is dringend verbetering noodzakelijk. Toen in 1947 Hato in bedrijf werd gesteld, kreeg Hato slechts een telefoonpost, een aftakking van de telefooncentrale Mahaai.

Met deze huistelefoon, zo zouden wij dat onding kunnen noemen, is Hato natuurlijk maar weinig geholpen. Schakelkasten en lijnen zijn overbezet, daarbij komt het al te dikwijls vóór, dat bij het draaien van het kerngetal 05, de lijn bezet is.

Reeds had men in 1947 een nieuw plan ingediend om een centrale te bouwen, welke ook de omliggende woningen enz. zou kunnen voorzien. Men dacht aan 250 lijnen, welke desnoods uitgebreid zouden kunnen worden tot 500. Dit was nodig, omdat in die tijd de KLM — mede in verband met de dreigende internationale toestand — ernstig overwoog de werkplaatsen van Nederland gedeeltelijk naar hier over te plaatsen.

De werkplaatsen zijn niet gekomen, de ongewenste toestand op Hato is gebleven en zo lang de Staten geen gelden wensen te voteren voor de bouw van een centrale, zo lang zal het duren eer men kan spreken van een behoorlijke telefonische verbinding.

KAPPERSZAAK - MUSEUM TE KOOP. — De kapperszaak van Heinrich Hoeckendorf in Charlottenburg in de Britse sector van Berlijn, is een zeer merkwaardige. Zij is n.l. ingericht als museum en geheel gevuld met voorwerpen, die door „figaro's" vroeger dagen werden gebruikt. Men vindt er o.m. Venetiaanse spiegels uit de 17e eeuw, scheerstoelen en toilet-artikelen uit de regeringsperiode van Louis XVI, antieke zeepbakjes, kammen, scheerapparaten en borstels, poederdozen enz. Zelfs een kinderknipstoel in de vorm van een olifant (op voorgrond), die honderd jaar geleden gebruikt werd, is aanwezig. Hoeckendorf ziet zich thans echter genoodzaakt zijn unieke en vroeger goed beklante zaak te verkopen, daar vele West Berlijners zich thans in de Oostelijke Sector, waar zij met Oostmarken kunnen betalen en voor de helft goedkoper uit zijn, laten knippen en scheren. Als voorwaarde heeft hij echter gesteld, dat de gehele verzameling, welke hij gedurende een groot deel van zijn leven bijeen heeft gebracht in tact moet blijven

Ondekkingen in de Stille Oceaan

Washington — Door Amerikaanse geleerden is een 1750 kilometer lange bergrug onder de oppervlakte van de Stille Oceaan aangetroffen. Deze ontdekking werd gedaan tijdens een onderzoek van drie maanden, dat door de universiteit van Californië en door de Amerikaanse vloot is uitgevoerd.

De bergrug is 80 km. breed en strekt zich tussen de Hawaii-Eilanden en het eiland Wake uit. De toppen er van bevinden zich 1600 tot 1800 meter onder het wateroppervlak. Uit schelpen en rifkoralen, die de geleerden van de toppen hebben opgevist, blijkt, dat deze toppen eens slechts een paar meter onder water moeten hebben gelegen. Koraalrotsen worden door bepaalde in zee levende wezens niet op groter diepte dan 30 meter gevormd.

De geleerden hebben vastgesteld, dat de bodem van de oceaan aan heftige bewegingen onderhevig is geweest. Er zijn namelijk in latere tijdperken vulkanische uitbarstingen geweest. Het ophalen van grote hoeveelheden vulkanische as vormt een aanwijzing voor deze uitbarstingen. Rond de oude vulkaankegel werden koraal-atollen aangetroffen zoals bij Bikini en Kwajalein. De hellingen van deze bergketen waren bedekt met een 10 cm. dikke laag bijna zuiver mangaan. Een dezer lagen, 32 km. lang en 16 km. breed, bevat ongeveer 110 millioen ton van dit metaal. Het zuiverste mangaan had zich afgezet op de tanden van voorhistorische haaien, de oorbeentjes van walvissen en stukjes vulkanisch gesteente.

In het slib op de bodem van de oceaan werden bacteriën aangetroffen; zij waren echter in ingekapselde toestand, omdat er op die diepte geen voedsel voor hen is. Werden zij op een voedingsbodem gebracht, dan werden ze snel weer actief. Naar de mening der geleerden behoren deze bacteriën tot de oudste op aarde levende organismen.

Door de expeditie werden door middel van echotoestellen verschillende lagen in de oceaan ontdekt. In elk dezer lagen konden zij vele tot nu toe onbekende soorten tropische vissen vangen.

Bij deze tocht werd meer dan 46.000 km. afgelegd. Zij werd ondernomen door 30 geleerden en 85 zeelieden op twee speciaal uitgeruste schepen.

STEMT STALIN! — Deze foto van achter het IJzeren Gordijn toont de stemcommissie van het Stalin-stemdistrict No 23 te Moskou, waar J. V. Stalin zelf de candidaat was voor de vertegenwoordiging van het werkende Volk. Hier worden de stemmen gesteld en het portret van Stalin toont, dat hij wel een vermoeden heeft, wie zal winnen.

STILLE OCEAAN PACT

Washington. — Dinsdag zijn in het Huis van Afgevaardigden twee resolutics ingediend, waarin om een Stille Oceaan-pact met inbegrip van de Verenigde Staten en om een Marshall-plan voor de landen in het Verre Oosten en Zuidoost-Azië wordt verzocht. De eerste resolutie is afkomstig van acht Democraten en Republikeinen, de tweede van een Republikein en een Democraat. Als leden van de in de tweede resolutie bedoelde organisatie worden voorgesteld Australië, Nieuw Zeeland, India, Pakistan, Ceylon, Burma, Indochina, Indonesië, Japan, Malakka, Siam en de Philippijnen.

VERSCHEIDENHEID VAN ATOOMWAPENS.

San Francisco — Naar A.F.P. meldt, zal de in 1943 in gebruik genomen „Independance", het 10.000 ton metende vliegkampschip, dat door de Amerikaanse marine gebruikt is bij de proeven met de atoombom op Bikini, naar de Stille Oceaan worden gesleept om met een nieuw geheim wapen tot zinken te worden gebracht. Dit zou begin Februari in het geheim geschieden. Journalisten en fotografen zullen niet worden toegelaten. Er heerst een strenge geheimhouding over het nieuwe wapen.

Reuter meldt, dat senator Brien McMahon, de voorzitter van de Amerikaanse Congrescommissie voor de atoomenergie, Dinsdag te Washington verklaard heeft, dat vorderingen gemaakt zijn bij de ontwikkeling van een verscheidenheid aan atoomwapens. Hij zeide dit na afloop van een geheime bijeenkomst van de commissie.

MILITAIRE HULP AAN NATIONALISTISCH CHINA

Washington. — De Democratische Senator McCarran heeft bij de Amerikaanse Senaat een wetsontwerp ingediend, dat voorziet in het beschikbaar stellen van een milliard dollars voor het verlenen van militaire hulp aan de Chinese Nationalisten, „teneinde hen in staat te stellen een tweede front in communistisch China te scheppen."

TIBET WEERT JOURNALISTEN

New Delhi. — De regering van Tibet heeft aan de regering van India meegedeeld, dat journalisten en fotografen geen toestemming meer krijgen om naar Tibet te gaan met het oog op de verwarde toestand in dat land.

COMMISSIE VOOR BINNENLANDSE VEILIGHEID

Washington. — President Truman heeft Dinsdag een commissie van negen voor de binnenlandse veiligheid ingesteld, welke methoden moet ontwerpen ter versterking van de wetten, die gericht zijn tegen verraad, spionnage, sabotage en andere opstandige activiteit. Admiraal Chester Nimitz, voormalig chef van de marine-operaties, is voorzitter van deze commissie.

GENERAAL ROBERTSON BIJ DE BRITSE FRONTSTRIJDKRACHTEN. — De Opperbevelhebber van de Britse strijdkrachten in Korea inspecteert de Argyll en Sutherland Hooglanders tijdens een bezoek aan de voorste linies. Hij wordt begeleid door de Brigadecommandant van de Argylls, Luitenant kolonel A. M. Man (links) die op dezelfde dag het Dinstinguished Service Cross ontving.

RUSLAND ANTWOORDT FRANKRIJK EN ENGELAND

Londen. — Tass heeft Zondagochtend de tekst bekendgemaakt van de Sovjet nota aan Frankrijk en Engeland in antwoord op de notas van deze landen over de herbewapening van West-Duitsland. Beide notas waren in antwoord op de beschuldiging van de Sovjet-Unie, dat deze landen hun verdragen met de Sovjet-Unie hadden geschonden (Brits-Russische bondgenootschap van 1942 en het Frans-Russisch vriendschapsverdrag van 1944). Zaterdag werden de Russische antwoord-notas aan de Britse en Franse ambassadeurs in Moskou overhandigd.

In het jongste Russische antwoord wordt de beschuldiging herhaald, dat Frankrijk en Engeland door hun voorgenomen aangaan van een directe militaire alliantie met West-Duitsland hun vriendschapsverdragen met de Sovjet Unie hebben geschonden. Het verweer van de Westerse mogendheden, dat de aangegane internationale overeenkomsten een defensief karakter dragen, noemt de Sovjet nota in strijd met de feiten.

Zij acht het niet langer geheim, dat het Atlantisch Pact tegen de Sovjet Unie en de volksdemocratieën is gericht. Er dreigt van de zijde der Sovjet Unie en volksdemocratieën in het geheel geen militair gevaar voor de Westerse mogendheden, aldus de nota. De nota acht het algemeen bekend, dat de Sovjet Unie haar strijdkrachten aanzienlijk heeft verkleind.. Ook heeft zij haar strijdkrachten teruggetrokken van het grondgebied van andere staten. Zij bleven slechts in landen, waar in de aanwezigheid van Sovjettroepen is voorzien krachtens overeenkomsten. De opmerkingen over enige vorm van herbewapening in de landen van Oost-Europa zijn ook ongegrond. Zij zijn kennelijk bedoeld om de aandacht af te leiden van de huidige her-militairisering van West-Duitsland, aldus de Sovjet nota.

De Sovjet Unie beschuldigt Frankrijk van discriminerende praktijken in de handel met de Sovjet-Unie. De Franse klacht over Ruslands erkenning van de Vietminh wordt in de nota van de hand gewezen, daar deze kwestie geen betrekking heeft op het Frans-Sovjet verdrag. De Russische nota zegt verder, dat de Franse regering aandringt op uitvoering van het plan Schuman om het potentieel van de West-Duitse oorlogsindustrie te herstellen en de West-Duitse economie aan te passen aan de oorlogsplannen van het Noord-Atlantisch blok.

SKIES VOOR TWEE — De kleine Schuyler Johnson heeft het makkelijk in de armen van haar beroemde vader, de filmster Van Johnson, en ze heeft alle reden voor een glimlach welke nog breder en zonniger is dan die van haar vader. De familie Johnson bracht zijn kerstvacantie door in de Sun Valley van Idaho.

INDUSTRIELE POLITIE

Berlijn. — Oost-Duitsland is bezig aan de vorming van een nieuwe industriële politie van duizenden personen om de staatsfabrieken te beschermen tegen sabotage tijdens het vijf jarenplan, aldus meldt het West-Duitse nieuwsbureau D.P.A. Alleen reeds de „beschermingscorpsen" van de spoorwegen in de Sovjet-zone zouden van 7.000 tot 14.000 man aangevuld worden.

DE VEILIGSTE WEG.

Genua — Donderdag werd aan boord van een Argentijns schip in de haven van Genua goud van Zwitserse banken ter waarde van 6.500.000 pond sterling geladen ter verscheping naar Buenos Aires op Vrijdag. Het krioelde van politiemannen op de kaden en aan boord van het 12.053 ton metende schip „Corrientes", toen de havenarbeiders 222 kisten, inhoudende bijna 44 ton goudstaven, in een kluis in het ruim van het schip droegen. Het goud kwam naar Genua per trein en was afkomstig van banken in Zwitserland. De Zwitserse functionarissen, die toezicht hielden op het laden, weigerden te zeggen, waarom het goud naar Argentinië vervoerd werd.

RODE DEFINITIES.

Vaticaanstad — In een dictionnaire van vreemde woorden, uitgegeven door de staatsdrukkerij te Moskou, komt de volgende definitie van „bijbel" voor: „Een aan de fantasie ontsproten verzameling van legenden zonder wetenschappelijke basis". Onder het woord „religie" vindt men: „Een aan de fantasie ontsproten geloof in God, engelen, geesten enz., dat in geen enkel opzicht wetenschappelijk gefundeerd is. Religie werd bevorderd in het belang van de reactionnaire klassen. Zij dient om de werkende klassen te onderdrukken en de burgerlijke krachten te versterken. Opheffing van de bourgeois-gemeenschap en invoering van het communistisch stelsel vernietigt de basis der religie en vervangt haar leugens door de wetten van de natuurwetenschappen".

EEN VAN DE VELE HOBBY'S — van Winston Churchill is het kweken van paarden. Hier is hij op bezoek bij Colonist II, die driemaal winnaar en een keer tweede werd in de laatste vier rennen waaraan hij deelnam.

WERELDNIEUWS

TOEKOMSTIGE WONDEREN.

Londen — Over niet al te lange tijd zal de mens door muren heen kunnen lopen en de zwaartekracht „op eenvoudige wijze" kunnen worden opgeheven, aldus heeft de natuurkundige dr. Glazewski, in een lezing te Newton Abbot (Devonshire) verklaard. Door opheffing van de zwaartekracht zou men iemand zonder meer van Europa naar Amerika kunnen „overplaatsen".

Dr. Glazewski heeft een toestel uitgevonden, waarmee hij, naar zijn zeggen, de diagnose kan stellen van ziekten, doordat het de verschillende golven registreert, die het lichaam uitzendt en waarmee de sexe van ongeboren kinderen kan worden vastgesteld.

Een Franse geleerde heeft ontdekt, dat gewijd water een andere reactie vertoont dan gewoon water en dat een gedoopt kind electrostatisch verschilt van een niet-gedoopt kind. Het fluidum van biddende bedevaartgangers te Lourdes was door een verzegelde metalen doos heen gedrongen en had een fotografische plaat belicht, terwijl een willekeurige menigte hierop geen uitwerking had, aldus deze geleerde.

TRAP INGESTORT.

Rome — In Rome is een marmeren trap van 20 meter lengte ingestort, waarop zich ongeveer 300 meisjes bevonden, die solliciteerden naar een betrekking als typiste. Veertig ernstig gewonde meisjes zijn naar het ziekenhuis overgebracht, waar de burgemeester zelf haar bezocht.

HET HOUTEN BEEN GERED

Een prestatie van je welste leverde dezer dagen de spoorwegman Robert Rhin uit Pittsburg (Amerika) in wiens woning brand uitbrak. Ofschoon hij maar één been had, zag hij toch kans zijn vier jaren oud zoontje uit de vuurzee te redden. Achter hem aan kwam zijn zesjarig dochtertje Dolores met het kustbeen van vader stevig in beide armen.

TEVÈEL WATER OP DE WERELD

Washington. — Een Amerikaanse geoloog is van mening, dat de voortdurende toename van de hoeveelheid water op het aardoppervlak misschien wordt veroorzaakt door het ontsnappen van gassen uit het inwendige der aarde naar de atmosfeer en wel voornamelijk door de hitte bronnen. Deze theorie is nader uitgewerkt door William W. Rubey, een geoloog van de Amerikaanse geologische dienst, op grond van een studie over het gedrag van het water, koolzuurgas, chloor en stikstof, bestanddelen, die door hitte uit de vaste massa van de aarde ontwijken.

Deze betrekkelijk lichte en vluchtige stoffen komen in te grote hoeveelheden in de bestaande aard-atmosfeer, in oceanen en oude aardlagen voor, dan dat men ze voor producten van de gesteenten aan de oppervlakte zou kunnen houden, zo zegt William Rubey.

Wanneer de gesmolten gesteenten diep in de aarde afkoelen, zullen de zwaardere mineralen vóór de andere uit-kristalliseren. Bij het voortschrijden van de kristallisatie wordt het gasgehalte groter en neemt dientengevolge de druk ervan toe. Wanneer de druk te groot wordt, ontsnappen de vluchtige bestanddelen in plotselinge vulkanische uitbarstingen of meer geleidelijk door breuken in het erboven liggende gesteente.

Volgens William Rubey wordt door ditzelfde proces ook de omvang van de oceanen vergroot en wordt de atmosfeer met gassen aangevuld. De betrekkelijke overmaat van vluchtige bestanddelen op of dicht bij het aardoppervlak, wijst er op, dat zij al gedurende ongeveer 2.000.000.000 jaar uit het binnenste van de aarde naar het oppervlak stijgen.

Rubey heeft deze theorie onlangs op de jaarlijkse vergadering van het Amerikaans Geologisch Genootschap, waarvan hij president is, uiteengezet.

ATTLEE VRAAGT OFFERS.

Forest Hill — De Britse Eerste Minister, Clement Attlee, heeft Vrijdag in een redevoering in het Londense district Forest Hill het Britse volk gewaarschuwd, dat het herbewapeningsprogram, dat de regering de volgende week bekend zal maken, niet gemakkelijk uit te voeren zal zijn. Het zou niet alleen offers en inspanning vergen van het land als geheel, maar ook van ieder afzonderlijk. Voor zover de regering dat zou kunnen, zou zij de lasten billijk verdelen. De Labour regering, aldus Attlee, zou haar hulpbronnen liever aan werken des vredes gewijd hebben, „doch de vrede en een hogere levensstandaard lopen thans gevaar".

ATTLEE NEEMT BUITENLANDSE ZAKEN WAAR.

Londen — Van gezaghebbende zijde werd vernomen, dat Attlee zich met buitenlandse zaken zal blijven belasten zolang Bevin ziek is. De toestand van Bevin is onveranderd.

KASJMIR EN VEILIGHEIDSRAAD

Karatsji. — Naar verluidt, heeft de minister van buitenlandse zaken van Pakistan, Zafroellah Khan, die op het ogenblik te Lake Success vertoeft, van zijn regering opdracht gekregen er bij de voorzitter van de Veiligheidsraad op aan te dringen, dat hij de kwestie Kasjmir zo spoedig mogelijk aan de Raad voorlegt.

WASSENDE RIJN

Bonn. — De Rijn is op verscheidene plaatsen tussen Keulen en Bonn buiten zijn oevers getreden.

Bonn. — Het water van de gezwollen Rijn zakt thans weer. Gisteravond werd de hoogste waterstand geregistreerd. De hoogste standen werden gemeld bij Ruhrort bij de mond van de Ruhr.

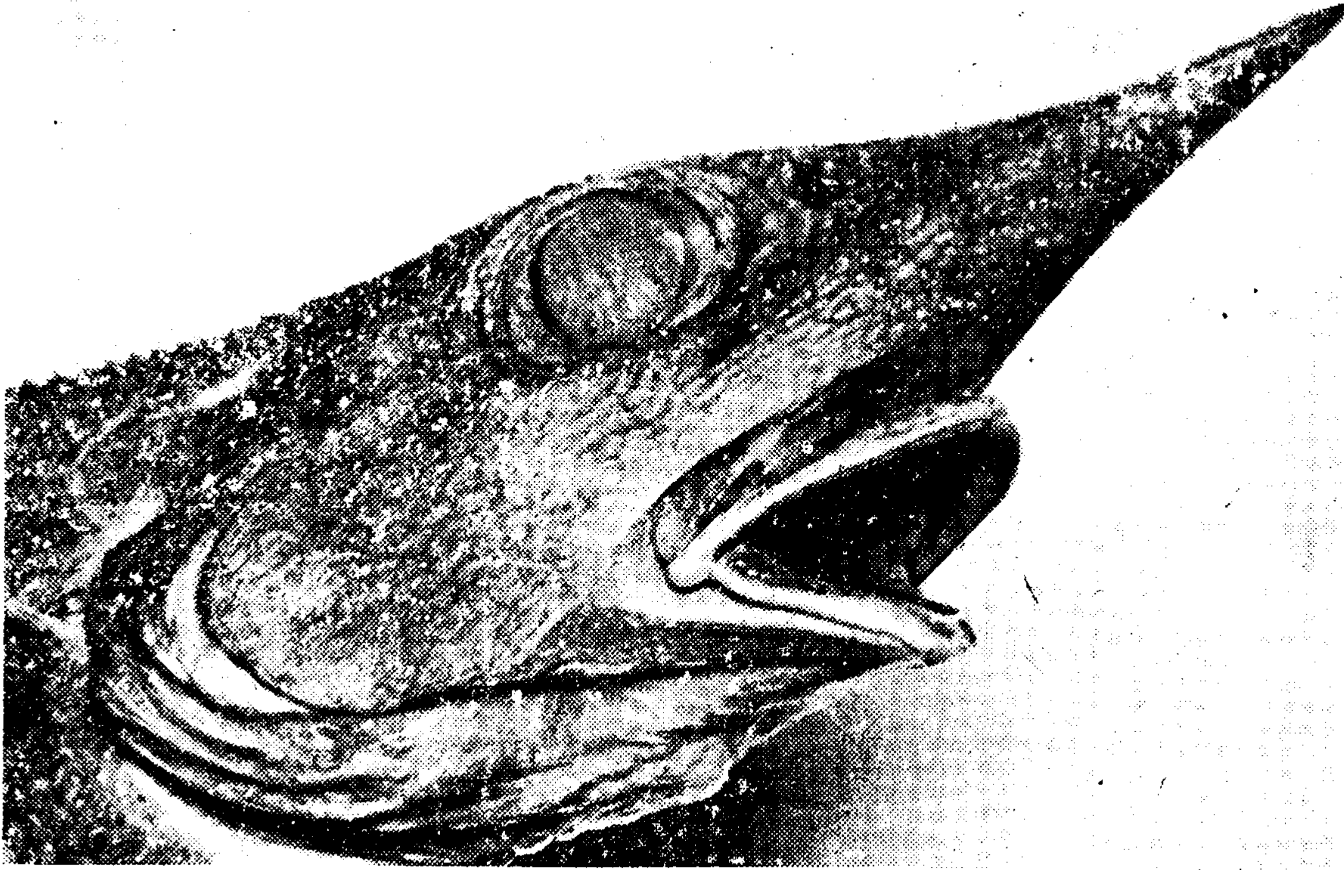
In Bonn en de omliggende dorpen staan vele kelders blank. Het verkeer met Aken gaat normaal voort. De meeste ponten bij Bonn waren echter buiten werking.

VLIEGTUIG NEERGESTORT

Lima — Op de route Arequipa-Lima is een vliegtuig verongelukt, waarbij 16 personen in de vlammen zijn omgekomen. Het vliegtuig werd sinds Maandag vermist.

STAKING IN ARGENTINIE BEGONNEN.

Buenos Aires — De Argentijnse spoorwegarbeiders zijn Dinsdag „voor een onbepaalde periode" opnieuw in staking gegaan.

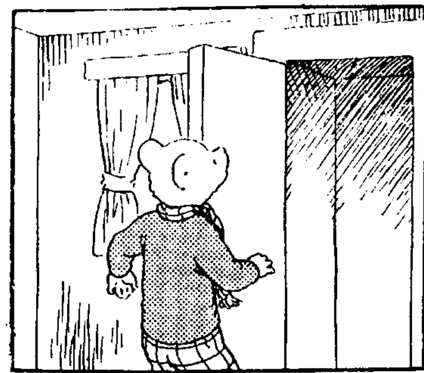

DEZE MINDER VRIENDELIJKE KOP — is van een diepzee monster, dat door het Deense schip Galathea onlangs in de buurt van Kaapstad gevangen werd tijdens zijn reis van twee jaar om de wereld. De vis werd van een kilometer diepte opgehaald en is van een tot nu toe niet thuis te brengen soort. Men neemt aan dat het een onbekende tak van een primitieve familie kabeljauwen is.

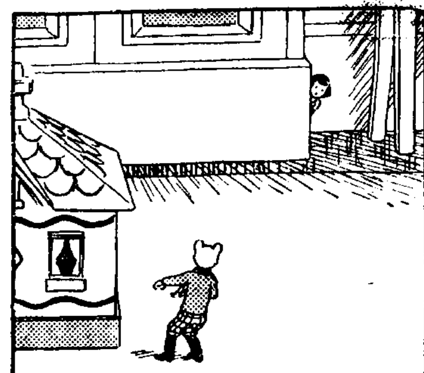
HET DEENSE ONDERZOEKINGSSCHIP GALATHEA — kwam onlangs de Kaapstad, Zuid Afrika, aan voor een kort oponthoud op zijn wetenschappelijke reis om de wereld. Professor, Steimann Nielsen, een van de twaalf geleerden die zich aan boord bevinden verklaarde als voornaamste doel van de reis wetenschappelijk vast te stellen hoeveel plantaardig en dierlijk leven zich in de diepte der oceanen bevond. Hij zei ook, dat was komen vast te staan, dat er aan de Westkust van Zuid Afrika meer vegetatie en dierlijk leven was dan in welk ander opgemeten gebied ook. De foto toont Zeeman C. Horsted, die in het laboratorium van het schip aan de arbeid is.

Rupert en Margot

41. Rupert komt bij het poppenhuis en probeert voorzichtig of de deur open wil.

Tot zijn opluchting gaat hij open en zonder zelfs te kraken. Hij gaat regelrecht naar de muurkast. Die is ook niet op slot, maar zijn hart staat stil van schrik. „Margo is er niet meer in", hijgt hij. Maar waar is ze dan heen? „Heeft de reus haar meegenomen of is ze zelf ontsnapt?" Dan valt hem een andere gedachte in. „Hemeltje lief, het is best mogelijk dat ze het huis uitgelopen, is terwijl ik in de holle boom zat. Wellicht zit ze al lang veilig en wel thuis!"

42. Terwijl hij er over nadenkt, dat het best mogelijk is, dat zijn opwindende reis helemaal voor niets geweest is, loopt Rupert het poppen-

huis uit. Maar plotseling hoort hij een luid gefluister en keert zich snel om. Van achter een reusachtig meubelstuk staat niemand minder dan Margo naar hem te kijken. „O Rupert", roept ze, „ben jij hier ook? Waar zijn we toch? En hoe kwamen we hier? Het enige wat ik weet, is, dat het huisje opeens begon te zwaaien en te schokken. Ik werd er haast duizelig van". „Sst, niet zo hard", fluistert Rupert. „Ik zal je precies vertellen, wat er allemaal gebeurd is sinds ik weggelopen ben".

43. Margo luistert ademloos toe, terwijl Rupert vertelt wat allemaal gebeurd is. „Die aardbevingen kwamen eigen-

lijk van een reus, die daar rondliep", legt hij uit. „En het huisje was in werkelijkheid een poppenhuis. Hij maakte 't voor zijn dochtertje en heeft het onder de rots laten staan om te drogen. Toen is hij gekomen om het weg te halen terwijl jij in de muurkast zat. Geen wonder dat je er duizelig van werd!" Plotseling houdt hij op en grijpt haar arm. „Hoor je niets?" fluistert hij. „Ik geloof dat er iemand aan komt. We moeten ons onmiddellijk verbergen".

44. Zware voetstappen komen dichter bij. Rupert en Margo kijken verschrikt om zich heen of er geen plek is, waar ze zich verstoppen kunnen. Aan de ene kant van de

kamer hangt een reusachtig gordijn en juist op tijd rennen ze er naar toe want ze hebben er zich nauwelijks achter verborgen of de reus komt de kamer binnen. Hij gaat naar het poppenhuis, pakt het weer bij zijn schoorsteen op en loopt er mee weg. Hij komt zo vlak langs de kameraadjes dat ze bijna geen adem durven halen. „En dan te denken, dat de reus me over die hele tocht hierheen gedragen heeft", fluistert Margo.

Hier is ons hoekje, jongens en meisjes!

't Erfgoed der Helfensteiners

„Heinrich, Heinrich! Om Godswil geen bloedvergieten!" riep de houtvestersvrouw in doodsangst en wierp zich met gevouwen handen voor het altaar neer.

„Echte duivels zijn dat wijf met haar kind!" mompelde de barbier, die in de koorstoelen gevlucht was. Zijn buurman, de schrijver, riep echter: „Zie eens! Amberg met een bijl! Waar heeft hij die vandaan? Goed zo! Er op los er op los!"

„God sta ons bij! Heilige Moeder Gods van Dozburg help!" klonk het van achter uit de kerk. Waar Amberg die bijl vandaan had? Hij wist het niet. Had een der vreemden ze meegebracht? Had ze verborgen klaar gelegen om het werk der vernieling te dienen? Een hand had ze hem plotseling in de rechterhand gedrukt, en achter en naast hem werd er gemompeld en geroepen: „Er op los, Amberg! Er op los en naar beneden met de kerel!"

Een vreselijke aanblik was het, de beide mannen met opgeheven wapen bij het altaar, de plaats van vrede en verzoening. Bleek, maar moedig en vastberaden stond de jongeling vol heilige bezieling om het beeld van Gods Moeder, en met het beeld de leer van zijn Kerk en de liefde en verering van talloze vrome harten te verdedigen. Tegenover hem stond, met door toorn en haat verwrongen trekken, de tegenstander, die bijna een hoofd boven hem uitstak, hem in lichaamskracht ver overtrof en wiens veel sterker arm het machtige wapen zwaaide.

Oog in oog bleven de twee staan, onbekommerd om het stemmenrumoer in het koor, dat steeds sterker werd. Angstkreten en gebeden, bedreigingen en bevelen, ophitsende woorden en aanmaningen tot verzoening klonken dooreen. Vrienden en vijanden verdrongen zich naast elkaar.

„Sla toe, Amberg Jaag de kerel naar beneden! Sla toe!"

Steeds luider, steeds dringender werden de toeroepen. Filip Amberg ging een stap terug om voor een geweldige slag uit te halen.

„Weg daar, Heinrich! Opzij, dat ik het afgodsbeeld verniel! Weg met jou! Ik sla toe één, twee, drie ......"

Geen geluid kwam over Heinrichs lippen, maar welsprekender dan woorden sprak zijn houding. Hij was gekomen om het heilige beeld van de Moeder Gods te beschermen; zolang er adem in hem was, zou hij niet wijken.

De bijl bliksemde en suisde neer. Heinrich boog zich beschuttend over het beeld. Had de toenemende duisternis of de grimmige toorn de arm van Amberg onzeker gemaakt? Had een onzichtbare hand de slag geleid? Op de kant van het stenen altaarblad, werd de kracht van de slag gebroken; de bijl gleed langs Heinrichs arm en trof met zacht gesplinter het tegen het altaar leunende beeld van ter zijde op de neergolvende mantel.

Een doordringende gil der vrouwen en kinderen had het bliksemen van de bijl vergezeld; toen ontstond een onbeschrijfelijk tumult. Luide roepen, haastige, dreunende stappen klonken door de kerk. Niemand wist, wat er gebeurde. Ze voelden meer dan ze zagen dat mannen op hen indrongen en zich met geweld een weg naar het altaar baanden. En toen Amberg voor een tweede slag uithaalde, pakten hem van achteren twee geweldige armen, omvatten hem, drongen en drukten hem als met ijzeren schroeven en een dwingende greep ontrukte hem de bijl.

„Zover is het met je gekomen, Amberg, dat je zelfs geen kerk meer heilig is? Schaam je!"

Een krachtige stoot die deze woorden vergezelde, wierp Amberg tuimelend terug en toen hij de ogen opsloeg, zag hij zich tegenover de smid Jakob, die hem met een vaste blik mat.

„Bij mijn ziel, ik heb het niet willen geloven, wat me beneden iemand zei dat Amberg met de kerkrovers naar Dozburg was getrokken. Voor zo ellendig heb ik je niet gehouden. Je zult het me nog eens danken dat ik je van een schandaad afgehouden heb".

Amberg hoorde de woorden van de smid niet. Dof gonsde het hem in de oren en voor zijn ogen spatten vonken; daartussen onderscheidde hij de machtige kop van Jakob, wiens rust hem de grootste hoon toeleek. Vol blinde woede wilde hij zich op zijn tegenstander werpen, daar stond, als uit de grond opgerezen, Geertrui voor hem.

De handen smekend opgeheven, bad ze hem:

„Laat het genoeg zijn, Flip! Wat ge in dit uur doet, komt niet van je zelf; de anderen hebben je zo het hoofd op hol gebracht, dat je je zelf niet meer kent. Maar houd er nu mee op en bedenk toch, dat je van alles rekenschap moet geven. Hoe zult ge over deze dag oordelen, als het tot sterven komt?"

Meer dan de woorden ontwapenden de stem en de blik der vrouw de toorn van Amberg.

Hij liet de armen zakken.

„Geertrui, wat heb ik nog met jou te maken?" mompelde hij. Dan keerde hij zich om en trok zich terug. Ondertussen had zich de smid over Heinrich gebogen van wiens schouder het bloed druppelde. „Heb je er werkelijk een gekregen? Laat zien.......! Het is nog goed afgelopen. Daar, neem de bijl, dat moordtuig en schuif ze achter het beeld. De Moeder Gods zal ze bewaren, dat er geen onheil meer mee gebeurt. Nu vegen we de kerk schoon".

De vuisten van de timmerman, de bakker, de kleermaker, schoenmaker en van al de burgers, die met de smid meegekomen waren, maakten in korte tijd de plaats om het altaar vrij.

De gehuurde vreemdelingen stoven heen in haastige vlucht en met hen, scheldend en schimpend, maar toch even vlug als zij, Simon Ziegler. Dan volgden met gebogen hoofd de barbier en Kunz Epplein, de schrijver. Van Filip Amberg was geen spoor meer te zien. Hij was alleen de bosweg afgegaan.

Van die dag af bleef het genadebeeld uit de kerk verdwenen. Bezorgde handen hadden een veilige schuilplaats gemaakt en trouwe harten bewaarden het geheim. Zou ooit weer een dag aanbreken, die het Mariabeeld op zijn ereplaats boven het altaar zou terugvoeren?

HOOFDSTUK VII
ZEVEN JAREN LATER.

Uit de Kroniek van kanunnik Martin:

„Heden op de dag van Maria-Geboorte, vieren we een gedenkdag en wel een treurige,blijde te vieren hebben we bijna verleerd. Zeven jaar is het geleden, dat het genadebeeld van Onze Lieve Vrouw uit de kerk van Dozburg verdwenen is, met het beeld ook de laatste straal van hoop, dat onze jammerlijke toestand ooit zou kunnen verbeteren of veranderen.

O, Heer en Middelaar, help de twist stichten, die in uw Heiligdom is ontstaan! Er is nu een leed in de kerk van Christus, als er sinds het begin niet geweest is. De boze vijand kwam en zaaide onkruid onder de tarwe. Het onkruid wies, verbreidde zich en verstikte de tarwe, zodat de akker des Heren vol is van dwalingen, sekten, valse en goddeloze leeringen, waaruit niets goeds kan voortkomen, maar alleen verderf naar ziel en lichaam, voor volk en vorsten.

Wie weet raad?

Iemands leeftijd raden!

Dat een kunstje. Wel een beetje ingewikkeld kunstje, maar toch ook zo'n aardig kunstje dat het wel de moeite waard is, om het van buiten te leren.

Laat iemand de datum van zijn verjaardag opschrijven (dus als hij bijv. op 16 Mei jarig is, schrijft hij 16 op). Die moet hij met 2 vermenigvuldigen en bij de uitkomst 40 optellen. De verkregen som moet hij met 50 vermenigvuldigen. Bij dat getal moet hij het getal van de maand optellen. (Januari is 1, enz. Mei is 5). De uitkomst moet hij met 100 vermenigvuldigen en daar moet hij van aftrekken de leeftijd, die hij dit jaar bereikt heeft, of als hij nog niet jarig geweest is bereiken zal. Daarbij moet hij het aantal jaren tellen wat wij nu na 1900 hébben dus 51 en van die som moet hij 1 aftrekken.

Nu moet hij je de uitkomst geven. (Niet de som, want dan zou je al zien wanneer hij geboren en hoe oud hij is). Van die uitkomst trek je 19999 af. Dat kun je heel vlug doen door er 20000 van af te trekken en er dan 1 bij te tellen. Het getal, dat je dan krijgt verdeel je rechts beginnend in hokjes van 2 cijfers. In het eerste staat dan de datum van zijn geboorte, in het tweede de maand en in het drede het jaar van zijn geboorte.

Laten wij eens een voorbeeld nemen: Iemand is geboren op 16 Mei 1920.

```
    16
     2 ×
    ----
    32
     4 +
    ----
    36
    50 ×
    ----
  1800
     5 +
    ----
  1805
   100 ×
  ------
1805 00
     31 —
  ------
 180469
     51 +
  ------
 180520
      1 —
  ------
 180519
  19999 —
  ------
16/05/20
```

d.i. 16 van de 5de maand van 1920; hij is dus 12 jaar.

Als je je Grootmama wilt verrassen met haar leeftijd of iemand anders, die niet ná 1900, maar er vóór geboren is, dus in 1875 bijvoorbeeld dan moet je niet 75 bijtellen (het getal na 1800) maar honderd meer, dus 175.

Probeer het kunstje maar eens met je eigen leeftijd en leer het dan goed van buiten, want hoe vlotter het gaat, des te meer indruk maakt het.

Dag!
Je Tante Corry.

P.S. Zaterdag a.s. uitslag van de oude en opgave van nieuwe raadsels.

Hoe is die?

Moeder: Haal gauw den dokter, Jan, Miesje heeft 'n kwartje ingeslikt.

Miesje: Nee Moe 't was 'n halve cent.

Moeder: Ga dan nog maar niet, Jan, we zullen nog wat afwachten.

Kees: Wat zit je daar te treuzelen Piet. Waarom neem je 't borreltje met 'n suikerlepeltje?

Piet: Wel, 'k heb mijn moeder beloofd, dat ik geen glas meer aan de lippen brengen zou.

Papa: Frits zit je nu nog in de strafbank?

Frits: O, neen, Pa, de hele week niet meer.

Papa: Best jongen, dan heb je goed opgepast.

Frits: Die bank is pas geverfd, Pa.

De "Tilburg" landde zonder neuswiel

Bekwaamheid en kalmte voorkwamen paniek en rampen.

's-Gravenhage — Na het verlate vertrek van de Constellation PH-TET (Tilburg) van Schiphol naar New York en Curaçao onzer gezagvoerder J. C. Pool, bleek hedennacht, dat er iets aan het neuswiel haperde. Het toestel vloog terug naar Schiphol en landde op de beide hoofdwielen.

De gezagvoerder wist de machine in deze stand te houden tot enkele meters vóór het einde van de baan, waar zij tot stilstand kwam. Toen zakte het toestel naar voren, waarbij de neus werd beschadigd. Zowel de bemanning als de 44 passagiers konden het vliegtuig ongedeerd verlaten.

Vannacht om 3 uur heeft de KLM-Constellation Tilburg, die op weg was naar New York, op Schiphol een noodlanding moeten maken. Dank zij de beheerste navigatie van gezagvoerder J. C. Pool werden ongelukken voorkomen. Door koelbloedig optreden van steward Neudorffer en stewardess Verhey is er van een paniekstemming geen sprake geweest, hoewel een ieder ongeveer gedurende een uur volkomen op de hoogte was van het feit, dat de Constellation en defect neuswiel had.

De machine kwam opzij van de landingsbaan in een weiland terecht en boorde zich met de neus in de grond, waarna het toestel in een stand van ongeveer 45 graden bleef staan. Alle inzittenden bleven ongedeerd.

Om één uur 's nachts startte de Tilburg en zette koers naar Prestwick. Al zeer gauw bemerkte gezagvoerder Jan Pool, dat er iets niet in orde was met het neuswiel, een belangrijk onderdeel van de machine. Hij liet onmiddellijk naar Schiphol seinen, dat hij van plan was terug te keren om een noodlanding te maken.

De Tilburg vloog intussen nog boven de Noordzee en gooide daar haar voorraad benzine leeg, terwijl eveneens het teveel aan ballast werd uitgeworpen. Toen keerde het toestel naar Schiphol terug.

In de passagierscabine heerste een wonderlijke rust. Het jonge Zwitserse mevrouwtje Beurot, op weg naar haar woonplaats in Venezuela, vertelde ons vannacht het verhaal, dat het verhaal van ieder van de 44 passagiers was. „Wij waren normaal gestart", zo zeide zij. „Ik wilde juist een beetje gaan slapen, toen ik ineens bemerkte, dat het toestel wat stootte. Dat is niets bijzonders."

Alleen een schok......

Maar plotseling kwam de steward uit de cockpit en zeide: „Dames en heren, wij gaan dadelijk een noodlanding maken. U kunt allemaal gerust zijn, want de gezagvoerder heeft de machine volkomen in zijn macht. Hij weet precies, wat hem te doen staat. Maar het kan gebeuren, dat het toestel met een flinke schok op de grond komt en daarom gaan we de voorschriften volgen, die in zo'n geval nodig zijn. De heren moeten hun boorden afdoen, allen de riemen stevig vastmaken, schoenen uittrekken, de benen hoog tegen de voorstaande stoel trekken, in gebogen houding gaan zitten en handen in de nek. Dat is om een eventueel breken van de halswervels te voorkomen. U krijgt allen een deken om u heen voor het geval, dat er glasscherven vallen. Ik heb al driemaal een noodlanding meegemaakt en als iedereen doet, wat ik zeg, kan er niets gebeuren. De benzine is uitgeworpen, dus voor brand behoeft men niet bang te zijn."

Het was heel vreemd, zegt mevrouw Beurot, maar door de rustige houding van deze steward en van de stewardess deden we precies wat er van ons gevraagd werd. Geen spoor van paniek. Alleen een klein Syrisch meisje begon even te huilen. Er zat ook een priester uit Colombia met 15 jongens in het toestel. Ik zag dat zij begonnen te bidden. De steward nam een klein jongetje op zijn schoot en zo vlogen wij verder door de stikdonkere nacht. Hoelang het geduurd heeft, weet ik niet meer. Ineens voelden wij even de grond. Het toestel remde, steeds opnieuw, dan weer even grond, dan weer zwevend, en toen kwam een schok....

De wielen hadden het beton geraakt van de landingsbaan en schoven aan het einde van baan 01-19 in de weke grond. Geen enkele passagier maakte aanstalte om uit zijn stoel op te staan. Men voelde zich volkomen rustig. „Als ik een zweep had gehad", zeide de gezagvoerder, „dan had ik ze misschien wat eerder uit het toestel gekregen. De eerste passagiers kwamen via een touw op de begane grond terecht, de anderen klommen via de cockpit naar buiten. „We hadden zo in een ander toestel willen stappen om verder te vliegen", was de reactie van de mensen, „want met zo'n bemanning hebben wij geen angst".

Autobussen brachten de passagiers naar het restaurant, waar men een beetje op verhaal kon komen. Vanmorgen om 4 uur was er een heel opgewekte stemming te bespeuren in die wachtkamer. De drie leden van de bemanning van de voor de Nederlandse marine bestemde Catalinavliegboot, welke gisteren bij de landing op de oude Maas verongelukte, behoorden eveneens tot de passagiers van de Tilburg.

Om 3 uur vanmiddag stapten dezelfde 44 passagiers in alle rust in de Constellation Enschedé, waarin dezelfde bemanning wachtte, met uitzondering van de piloot, die morgen naar New York vliegt.

SCHOENEN VOOR MARGIE — en die aangemeten door I. Max Deutch (rechts), de expert op het gebied van preventief-correctief schoeisel. Margie is een baby-Circusolifant en huist op het ogenblik in de étalage van een schoenwinkel in New York. Ze heeft schoenen nodig, om in dit koude weer haar noodzakelijke oefeningen in de open lucht te kunnen doen. Bij ons staat de olifant spreekwoordelijk voor „mensen met een dikke huid". Maar de Amerikanen hebben uitgemaakt, dat de olifant integendeel zeer teer van huid is, zodat hij longontsteking krijgt, als hij met „blote voeten" op koude stenen loopt.

BEVROREN VLEES. — Deze tijger werd inderdaad een vreemde eend in de bijt, toen zware sneeuwval het Britse dierenpark te Whipsnade in een miniatuur Noordpool veranderde. Sommige dieren vonden het spek voor hun bek, maar deze tijger is weinig enthousiast over het bevroren vlees, dat zijn bewaker hem zo juist heeft toegeworpen.

OVERLEDEN

Tokio. — De vooraanstaande Japanse atoomgeleerde Josjio Nisjimae bekend om zijn studie van de cosmische stralen, is dezer dagen te Tokio aan kanker overleden.

NEDERLAND

BENOEMING.

Nijmegen — Na het vertrek van de heer H. Hermans naar Curaçao is de leeropdracht in dagbladwezen en publiciteitsleer te Nijmegen verstrekt aan mr L. A. G. Schlichting, hoogleraar aan de litteraire faculteit en speciaal belast met de colleges in nationale en internationale politieke richtingen en strevingen.

TIJGERHAAI IN LISSABON.

Lissabon — De Nederlandse onderzeeboot „Tijgerhaai" is op weg naar Curaçao Maandagavond te Lissabon aangekomen. De officieren zullen heden aan een diner de gasten zijn van de Nederlandse legatie te Lissabon.

LAFFE OVERVAL

Vrijdagmiddag omstreeks 5 uur is de 43 jarige antiquair Jacques Velthuis in zijn zaak aan de Eendrachtsweg 14 te Rotterdam door een onbekende bezoeker in de rug geschoten, waarna deze zich een aantal juwelen en twee goudstaven toeëigende en weer haastig de zaak verliet, zonder dat de gewonde winkelier iets kon uitrichten. De overvaller was circa 54 jaar oud en in gezelschap van een goed geklede jonge vrouw, welke een Persianer bontjas droeg. Hoewel de winkelier bij de overval het bewustzijn verloor, was hij later toch nog in staat een verklaring omtrent de persoonbeschrijving te geven. Hij vermoedt, met Belgen te hebben te doen gehad. Nader vernemen wij, dat de toestand van de heer Velthuis naar omstandigheden, gunstig is te noemen.

Het kronkelpad van 's mensen pogen.

Oorlogzuchtige grap.

— De 20-jarige Oostberlijnse loodgieter Günther Metscher had op zekere dag een beetje te diep in het glaasje gekeken. In de opgewekte stemming, die daarvan het gevolg was had hij erop gestaan tegenover een lid van de Oostduitse „volkspolitie" een allegorische vergelijking met betrekking tot de Oostduitse regering te maken.

„De Oostduitse regering" aldus Metscher, „gelijkt het meest op een gans, want zij is zo vet als Pieck, zij kakelt als Grotewohl en zij bevuilt de gehele Oostduitse zone".

Het Oostberlijnse gerechtshof, waarvoor Metscher Donderdag terecht stond kon zijn vergelijking echter bepaald niet waarderen. Het noemde deze „tendentieus" en „het verspreiden van een gerucht, waardoor de vrede in gevaar wordt gebracht". Metschers grap zal hem een jaar gevangenisstraf kosten.

Tom Poes was abuis.

— De Britse marine heeft een opheldering gegeven over het „Mysterie van het monster van Loch Ness". In 1918 namelijk legde de Britse marine voor het nemen van proeven 300 ongeladen mijnen in het meer. Na het einde van de proeven bleven er 100 in het meer en in 1930 verscheen het monster voor het eerst en veroorzaakte een hausse in het toeristenverkeer: de verankeringen raakten namelijk een voor een los en de mijnen, groen begroeid en met vier uitsteeksels, verschenen aan de oppervlakte om later weer te zinken als zij volgelopen waren. Hierdoor ontstond de fabel. Ongeveer 40 mijnen bevinden zich nog in het meer en men verwacht, dat tot het komende toeristenseizoen het „Monster" nog enige malen te voorschijn zal komen.

Gestolen goed gedijt niet.

— De gehele zaak was bij de marine „hoogst geheim".

— Dezer dagen kwam iemand in Delft op het politiebureau aangifte doen van het feit, dat zijn fiets, die hij voor de deur had laten staan, verdwenen was. Er werd proces-verbaal van het geval opgemaakt, maar gisteren kwam de man opnieuw bij de politie met een brief van een hem onbekend iemand uit Leiden.

De Leidse meneer schreef dat hij Vrijdagavond de laatste trein had gemist en toen de onbeheerde fiets maar had genomen. Gelukkig zat de label met naam en adres aan het zadel en de fiets was inmiddels dan ook per trein naar Delft teruggestuurd.

„Maar, geachte heer", zo schreef hij in de brief „ik dien mijn beklag in. Door de afwezigheid van een kettingkast heb ik mijn broek gescheurd en door een mankement aan het zadel is m'n zitvlak scheef gezakt" .....

„En onder in die zak ..."

— Woensdag jl. zag een voorbijganger hoe kinderen in de ruïne van een huis te München uit een zak bij bundels tegelijk slangen en hagedissen te voorschijn haalden. Hij riep onmiddellijk de politie te hulp, die begon met de kinderen in veiligheid te brengen en zich toen ook over de slangen en hagedissen ontfermde, die, ten getale van alleen 80 slangen, bij de dierentuin van München werden afgegeven.

Zoals gemeld, is Dinsdag jl. uit een auto te München een koffer gestolen, waarin de slangen zich bevonden. Het waren uiterst giftige, Zuidamerikaanse slangen, die bestemd waren voor een instituut voor wetenschappelijk onderzoek te München. De politie vermoedt, dat de dief, toen hij bij het openen van de koffer de slangen en hagedissen aantrof, deze teleurgesteld in een zak heeft gedaan en in de puinhopen van het huis heeft weggegooid. Twee der gevonden slangen waren bevroren. Vijf exemplaren wisten te ontkomen, doch men vermoedt, dat zij de blootstelling van het Münchense klimaat niet zullen overleven.

Timmerde langs de weg.

— „Ergens in Baltimore was een nijvere inbreker met hamer en bijtel een brandkast in een levensmiddelenzaak aan het bewerken. Om beter te kunnen zien, draaide hij het licht aan, maar hij vergat, dat er een spiegelruit achter hem was. En zo hadden 200 mensen een loge-plaats bij het zetten van een kraak .... tot de politie ook eens kwam kijken".

De Kaper van Nantes

door

JOH. VAN HULSEN.

Hoe kan alles ineens veranderen. Je neemt afscheid en zegt: Dag vader, tot weerziens over een maandje. Hij zegt: Tot weerziens, jongen! Goeie reis. — Je komt terug, je ziet je mooie, trouwe stad weer liggen met haar kerken, je hoort de klok het middag-angelus kleppen, je verheugt je op het weerzien van je moeder, je vader, je ouderlijk huis. En daar zegt een stem uit een sloep: je vader is niet meer.

Vader. Alles had je mogelijk geacht. Dit niet. Een man in de kracht van zijn leven. Vijf en vijftig jaar. Moeder, weduwe. En nog kinderen, waarvoor gezorgd moet worden. De zaak, zonder Guillaume Cassard. De wereld heeft ineens een ander gelaat. En toch is er maar één mens, één vader minder. Maar wat voor een vader!

En als Jacques straks weer naar zijn schip gaat en de fok zet, en de rivier afzeilt naar zee, dan blijkt het, dat de Loire en de oneindigheid daarbuiten eeuwig hetzelfde aanzien hebben, of er niets bijzonders gebeurd is. Het eilandje met de populieren ligt er zo goed en vredig in de kromming van de rivier. En over een maand, als hij weerkeert, zal het er nog liggen, de jaren, de eeuwen door, ook als hij zelf eens niet weerkeert.

III. Op expeditie naar Cartagena

III

OP EXPEDITIE NAAR CARTAGENA

De grote oorlog woedde voort. Wanneer zou er een eind aan komen? vroegen de Fransen elkander. Eén tegen vier. Frankrijk alleen tegen Engeland, Nederland, Oostenrijk en Spanje. En dat duurde maar, nu al acht jaar. En het land verarmde ontzettend.

Frankrijks zeemacht, voor zover het de oorlogsvloot betrof, was verslagen, maar dat betekende niet, dat er niets meer op het water ondernomen kon worden. Grenzend aan twee zeeën met lange kustlijnen, kon Frankrijk nooit permanent geblokkeerd worden. En de kaapvaart was nog altijd een niet te versmaden bron van inkomsten voor de schatkist van de Zonnekoning.

„Wij moeten het wel van de zee harken," zeiden de reders, nu ze geen normale handel meer konden drijven op de havens van de vijand. Nu, ze harkten dan ook bij tijden behoorlijk, zodat menig reder opmerkte: „Wat mij betreft, mag die oorlog nog een poosje duren. Wij komen wel aan onze trek."

St. Malo kon het getuigen. Wat Duinkerken in de 80-jarige oorlog voor Spanje was, het kappersnest, dat goud opbracht, dat was St. Malo voor Frankrijk. Een rotsig eilandje vlak onder de kust, bewoond door vissers. Voer men de baai van St. Michel binnen, op een zonnige dag, dan leek het stadje op rotsen een flottielje versteende schepen. In dat hol der Franse kapers kwam wat binnen gedurende de negenjarige oorlog! Jaar op jaar sleepten de kapers er tientallen buitgemaakte schepen naar toe. De reders en bemanningen zorgden wel, dat ze bij de buitverdeling niet te kort kwamen. Had de regering een aandeel in de onderneming, dan namen 's konings rentmeesters eerst een grote hap. Soms gingen er een paar fregatten van de marine mee. Een andere maal zorgde de admiraliteit alleen voor de uitrusting en mondvoorraad, en de reders voor volk en schepen.

Maar wat er tegen het einde van 1696 in de haven van Brest gaande was, deed iedere man met kapersbloed even opkijken. Daar werd een complete expeditie voorbereid.

„Waar gaat de reis heen?" werd er aan alle kanten door de langhebbenden en nieuwsgierigen gevraagd.

Maar dat kwam niemand te weten. Dat moest een verrassing blijven, zowel voor het land als voor de vijand. Het enige, wat men te weten kwam, was, dat het ditmaal geen rederszaakje alleen was. Dat zag men ook wel aan de voorname seigneurs, die er bij betrokken waren, Duquesne en baron de Pontis, commandeurs van belang. Reders verhuurden hun schepen en wierven volk. Marinekapiteins rustten hun galjoenen en fregatten uit. Een kind kon zien, dat het voor een verre, langdurige tocht was.

Dat zag ook de achttienjarige Cassard onmiddellijk. Zijn vriend en makker André Monnier, die soldaat was geworden, werd ingedeeld bij een corps mariniers en voor inscheping naar Brest gezonden. Hij was het, die Jacques op de onderneming attent maakte. „Ga mee, kerel, dan zijn we weer eens bij mekaar!"

En Cassard dacht er niet lang over na. Vijf jaar was hij bij de vrachtvaart geweest. Nu zocht hij bij de marine zijn emplooi. Hij was jong, en al had hij stellig meer ervaring als zeeman opgedaan dan menig luitenantje met grafelijke titel, hij nam genoegen met de doodgewone rang van matroos, maar hij nam zich voor, te tonen, te bewijzen, dat hij meer waard was. Hij blaakte van eerzucht en van liefde voor Frankrijk. Het land was in het nauw gedreven door vele vijanden. Hij vroeg niet, wiens schuld dat was. Integendeel. De oorlog kwam hem wel te pas. Gedurende zijn kindse jaren had hij over weinig anders horen praten. Elk gesprek koerste er weer heen.

De oorlog, de oorlog, waarmee het land eer en ellende oogstte. Ellende het meest, meende oom Nicolas, en schipper Mézard bekende eerlijk, dat hij de goede God geregeld om vrede voor Frankrijk bad. Ter zee, zelfs met een kustvaarder als de **Dauphine de Cayenne**, moest men dag en nacht op zijn qui vive zijn, om niet verrast te worden, hetzij door Engelse, Hollandse of Spaanse schepen, die loerden op alles, wat Frans was.

Alle vreemde kusten waren voor een Frans schip gevaarlijk. Het had in die tijd over de hele wereld zijn vijanden. En daarom trachtte de koning die blokkade met een tegenzet te doorbreken. Het preciese doel der onderneming werd natuurlijk geheim gehouden. Het zou ergens in 's vijands koloniaal gebied zijn. Dit kon dus Amerika, Afrika of Azië wezen. Te kapen — en daar was het ten slotte om te doen — viel er echter het best en makkelijkst in de West.

De Spaanse schepen uit Mexico, de goud- en zilvervloten, prikkelden vanouds de verbeelding. Eens waren er enkele van die kolonievaarders buitgemaakt. Ongelofelijk wat er uit te voorschijn was gekomen! Later bleken het de beroemde schatten van Montezuna te zijn, bestemd voor Karel V: mozaïekmaskers met ogen van saffier; gouden schijven van de zonnegod met massief gouden stralen; halssieraden van reuzengrote robijnen; dieren en afgodsbeelden van goud; enorme hoeveelheden zilver en ivoor. En dat alles ging naar Frankrijk!

Dit grote wapenfeit der kaperij leefde nog immer voort in de verbeelding van het Franse volk, zoals bij ons tot op vandaag de verovering der zilvervloot door Piet Heyn. En al was er sedertdien veel veranderd en Spanjes legendarische rijkdom al lang versmolten, de Zuidamerikaanse opslagplaatsen onder Spanjes heerschappij waren ook nog ten tijde van de Zonnekoning begeerde doelen voor een onderneming. De geest der Franse avonturiers hongerde er naar, en niet minder 's konings lege schatkist!

Begin Januari 1697 gingen de vendels schutters en mariniers met hun officieren aan boord. Karossen rolden aan met voorname heren, markiezen, comtes en baronnen om afscheid te nemen van de bevelhebbers en op succes van de tocht te drinken. En tussen het gewone scheepsvolk stond de matroos Cassard al die drukte en beweging van fraaie, af en aan varende marinesloepen aan te zien. Ankers werden gelicht, de zeilen gezet en in goede orde voer het ene na het andere schip de haven uit. Gejuich, gewuif van mutsen en steken en wandelstokken, van doeken der dames.

„Goede reis! Tot weerziens!"

Vaarwel! Brest, vaarwel! geliefd Frankrijk. De Bretonse kust lag in het winterse licht en nog lang tuurden de schepelingen naar de langzaam wijkende rotsen en de witte streep der branding.

„Dáár nou —" zei André, en stampte op het dek, of hij iets van groot belang vergeten was.

Verwonderd keek Jacques hem aan.

„Ik was de vorige week een dag in Nantes. Ik kwam José tegen. Ze had gehoord, dat je afscheid van thuis had genomen en naar Brest was gegaan. Ze vroeg me: Wil je hem van mij groeten? Ze scheen bedroefd."

„Om wat?"

„Dat je haar niet vaarwel gezegd had."

„Zo. Dan had ik heel Nantes wel goeiedag kunnen zeggen."

„José kennen we toch van toen we nog kinderen waren. Een hartelijke meid. Ik heb haar wel gegroet."

Jacques haalde onverschillig de schouders op.

„Het is jouw eerste, grote tocht. En de mijne."

„Het zal mijn laatste niet zijn," zei de overmoedige, of hij dat in de hand had. „En de jouwe evenmin."

De tragedie der Havenloze

Na twintig eeuwen beschaving millioenen zonder huis en haard

De nood van de huidige mens

Bonn. — Het vraagstuk der 9 millioen vluchtelingen, die in het gebied der Westduitse Bondsrepubliek leven, schijnt in de laatste maanden enigszins op de achtergrond der internationale belangstelling gedrongen sedert deze belangstelling in hoofdzaak gericht is geworden op de vraag, of Duitsland al dan niet aan de Europese bewapening zal moeten deelnemen. De feitelijke ontwikkeling van het probleem der havelozen geeft echter, naar in de laatste tijd zowel van Duitse als van geallieerden zijde verklaard werd, steeds meer aanleiding tot ernstige bezorgdheid.

De maatregelen, waarmee de Westduitse regering heeft getracht verlichting te brengen in de in vele landsdelen zeer hoge nood, hebben niet tot het gewenste resultaat geleid en in Duitsland zelf sterke critiek ontmoet. Daarnaast heeft men het begin gezien van een ontwikkeling van een politieke saamhorigheid der vluchtelingen, waarvan men grote risico's voor de stabiliteit van het Duitse politieke leven vreest.

Niet meer dan de helft der vluchtelingenmassa is door het vinden van nieuwe arbeid min of meer ingeburgerd in de nieuwe omgeving. De drang tot terugkeer naar het geboorteland heeft, tegelijk met de politieke emancipatie, vormen aangenomen, die door vele buitenlandse waarnemers in West-Duitsland niet zonder bezorgdheid worden aangezien.

Dit jaar heeft de Westduitse regering voor het eerste op aanzienlijk schaal getracht een correctie te brengen in de louter toevallige verdeling der vluchtelingen over verschillende landen. Terwijl het aantal vluchtelingen in geheel West-Duitsland ruim 16% van de bevolking uitmaakt, bedraagt het in de landen Sleeswijk-Holstein, Nedersaksen, Beieren, Wurttemberg-Baden en Hessen gemiddeld bijna een vierde der bevolking. Daartegen hebben de landen der Franse zone vrijwel geen en het sterkst ontwikkelde land, Noordrijn-Westfalen, betrekkelijk weinig nieuwe burgers.

De herverdeling is geen eenvoudig probleem. Ten eerste heeft het weinig zin de mensen te sturen naar streken, waar weinig arbeidsgelegenheid geboden wordt. Het voornaamste probleem is namelijk werk te geven en daardoor de mogelijkheid om in eigen bestaan te voorzien.

De landelijke gebieden van het Zuidwesten der Bondsrepubliek bieden nog wel plaats, maar omdat de kans op werk daar gering is, komen zij voornamelijk slechts in aanmerking voor opneming van blijvend hulpbehoevenden.

Een constructieve oplossing acht men de vestiging in industriële streken en in het Duitse verdelingsplan speelt het Ruhrgebied daarom de voornaamste rol. Daar bestaat echter de handicap van het nijpende tekort aan woningruimte. Op grotere schaal kan de toevloed van nieuwe gezinnen hier pas plaats hebben, wanneer honderdduizenden nieuwe woningen gebouwd zullen zijn. Het woningbouwprogram is in het jaar 1950 ingezet met de bouw van 300.000 nieuwe huizen. Aan het tempo van de verdeling zijn dus nauwe grenzen gesteld.

Voor 1950 had men zich voorgesteld 300.000 mensen te verhuizen. Hoewel dit aantal door de sociaal-democratische oppositie reeds veel te gering werd geacht, is de Bondsregering er niet in geslaagd het programma geheel uit te voeren. Zij wil het tempo thans iets verhogen en bereiken, dat in September 1951 een half millioen mensen opnieuw verplaatst zullen zijn.

De Westduitse minister voor de verdrevenen — zo heet het grootse deel der vluchtelingen hier officieel —, dr. Lukatschek, heeft geschat, dat nog vier millioen mensen op verkeerde plaatsen wonen. Bij het huidige tempo kan de verdeling dus nog geruime tijd in beslag nemen. Daarbij moet men in aanmerking nemen, dat de verhuizing te moeilijker wordt, naarmate de jaren verstrijken. De vluchtelingen wennen namelijk geleidelijk aan hun nieuwe omgeving, wanneer deze ook nog zo armelijk is, en het is in vele gevallen moeilijk hun de moed te geven om het nogmaals ergens anders te gaan proberen. Er is dan ook geen sprake van, dat alle vier millioen 'misplaatsten' verhuisd zullen kunnen worden. Volgens minister Lukatschek komen daarvoor slechts 900.000 personen in aanmerking. Voor de rest zal men in de vluchtelingenstreken zelf een oplossing moeten zoeken door vestiging van industriële omscholing en dergelijke maatregelen.

Critiek in Bonn

De trage gang van het verdelingsprogram heeft in Bonn scherpe critiek tengevolge gehad. In de eerste plaats richt deze zich tegen de van vluchtelingen verschoonde landen, die zich niet bevijverd zouden hebben om zo snel mogelijk een onderkomen te vinden voor de hun toegewezen mensen. In vele gevallen zijn zeer bedenkelijk geachte verzuimen voorgekomen, waardoor transporten van mensen moesten worden uitgesteld op het moment, waarop deze reeds met hun weinige have gepakt op de stations in Sleeswijk-Holstein zaten. Het is niet moeilijk zich voor te stellen welke gevoelens dit bij de toch reeds zo geplaagde mensen gewekt heeft.

Deze moeilijkheden zijn in de hand gewerkt door de omstandigheid, dat inzake de vluchtelingen de Duitse landen zich een grote mate van zelfstandigheid hebben voorbehouden. De Nedersaksische vluchtelingenminister, pastor Albertz, zelf sociaal-democraat, heeft dan ook de eis gesteld, dat de landen hun bevoegdheden inzake de verdeling der vluchtelingen aan de federatie zullen overdragen.

In het dagblad „Die Welt" heette het onlangs, dat deze drang zijn voordelen zou kunnen hebben bij het Duitse streven om de internationale belangstelling voor het probleem te trekken. Minister Kaiser heeft ten aanzien van het probleem der afgesneden Oostelijke gebieden herhaaldelijk woorden in de mond genomen, die deze drang slechts konden voeden door een zekere hoop.

Minister Albertz daarentegen sprak zich tegenover ons scherp uit tegen dergelijke strevingen. Het is zijn mening, evenals die van minister Lukatschek, dat het aankweken van illusies de oplossing van het probleem slechts in de weg kan staan. Men moet er, zo zeide pastor Albertz ons, bij de te nemen maatregelen van uitgaan, dat een herwinning der verloren gebieden is uitgesloten. Elke andere houding zou volgens hem inburgering in de weg kunnen staan. En hoeveel er aan deze inburgering nog mankeert, moge blijken uit het feit, dat in de Bondsdag te Bonn een der Beierse afgevaardigden onlangs het stemrecht der vluchtelingen betwistte met de opmerking: „In geen enkele cultuurstaat ter wereld mogen lieden mee stemmen, die daar niet thuis horen".

Uitlatingen als deze zijn van officiële katheders af niet veelvuldig. Wel treft men bij bezoeken aan vluchtelingenkampen veelal nog toestanden aan, die aan zulke uitspraken herinneren. Er leven thans nog 370.000 mensen in massa-kampen, deels gevestigd in barakken, deels in oude kazernes of fabrieksgebouwen. Zij worden doorgaans beschouwd als de meest miserabelen, doch niet altijd is dit het geval. Soms zijn de behuizingen, die aan vluchtelingenfamilies door middel van inwoning zijn toebedeeld, nog slechter dan de kampen.

In vele kampen is het onderkomen verre van menswaardig en men ontmoet er nog toestanden, die men na 5 jaar doktoren aan het probleem niet meer mogelijk had gehouden. In Delmenhorst bij Bremen troffen wij 300 gezinnen aan, die op de meest erbarmelijke wijze waren ondergebracht in een oud fabrieksgebouw. Op de zolder waren met jute en oude dekens de woonruimten van enkele vierkante meters per gezin afgescheiden. Vele gezinnen woonden hier reeds vier of vijf jaren.

De leider van het kamp zeide, dat verbetering niet mogelijk was, omdat deze 30.000 Mark zou kosten.

Het was volgens hem beter dit geld te besteden aan woningbouw, daar de kampen niettertijd toch moesten verdwijnen. Doch door toevloed van nieuwe vluchtelingen uit Oost-Duitsland is in Nedersaksen alleen de kampbevolking in het laatste jaar toegenomen van 50.000 tot 100.000.

Het dient echter gezegd, dat tegenover zulke trieste dingen verschillende goede en constructieve initiatieven kunnen worden gesteld; katholieke en protestantse organisaties onderhouden bij Delmenhorst vakscholen voor de vluchtelingen-jeugd, die de indruk maken model-inrichtingen te zijn. Een kamp voor niet-Duitse verplaatste personen, welke thans aan Duitse zorgen zijn toevertrouwd, maakte eveneens een goede indruk.

In Vechta toonde men ons hoe particulier initiatief de woningbouw bevordert. In Sleeswijk-Holstein heeft de Westduitse Bond van Vakverenigingen het initiatief tot zulk een woningbouw genomen.

De vluchtelingen zelf hebben voorts op vele plaatsen de stoot gegeven tot het ontstaan van nieuwe industrieën. Het meest bekende voorbeeld daarvan is wel de overplaatsing van de snuisterijen-fabricatie uit Gablonz in het Sudetenland naar enkele centra in Zuid- en Midden-Duitsland. Er zijn in de Bondsrepubliek thans 1.100 Gablonzer bedrijven met 9.000 arbeiders en zij hebben vorig jaar de Westduitse deviezenpositie door hun export versterkt met 2 millioen dollar.

Tot dusver is alleen de financiële last, die het vluchtelingenvraagstuk met zich brengt, centraal geregeld. Dit betekent dat de federale regering het vierde deel van haar budget moet besteden aan ondersteuningsgelden, die voor het grootste deel aan vluchtelingen toevallen,.

Dezelfde tegenkantingen, die een oplossing van het vraagstuk ondervindt van de zijde van bepaalde landelijke regeringen, ontmoet men op lager niveau in de gemeenschappen, waarin de vluchtelingen zijn opgenomen. De assimilatie der nieuwe burgers van de inheemse bevolking is op de meeste plaatsen niet naar wens gegaan. Wel is in de laatste weken gerapporteerd, dat het aantal huwelijken tussen Westduitse mannen en Oostduitse meisjes is toegenomen, doch een recente reis door een der met vluchtelingen bezaaide streken heeft ons aangetoond, dat de tegenstellingen onverminderd scherp zijn gebleven.

In deze streek, Oost-Friesland en Oldenburg, zijn Sileziërs gevestigd temidden van de landelijke Friese bevolking. Niet alleen de volksaard loopt ver uiteen, doch de wrijvingen zijn versterkt doordat katholieke gemeenschappen zijn ontstaan in een geheel protestants gebied.

In Zuidelijker streken heeft men juist het omgekeerde.

De tegenstellingen hebben nu ook geleid tot het vormen van eigen politieke groeperingen der vluchtelingen. Toen de geallieerde bezetting nog het interne bewind in Duitsland in handen had, waren dergelijke groeperingen verboden, daar zij de aanpassing in de weg zouden staan. De jaren hebben de scherpte der tegenstellingen niet kunnen afvijlen en bij de jongste verkiezingen in Sleeswijk-Holstein, Beieren, Württemberg-Baden en Hessen hebben de vluchtelingen invloedrijke, politieke groepen kunnen vormen. Dit is in de hand gewerkt door het feit, dat de Oostduitsers zich meestal in haar eigen aard gesloten formaties genesteld hebben. In Sleeswijk zitten Oost-Pruisen en Pommeranen, in Nedersaksen hoofdzakelijk Sileziërs, in Beieren en Hessen voornamelijk Sudeten-Duitsers.

De meningen over de toekomstige betekenis dezer vluchtelingen-partij zijn in West-Duitsland verdeeld. Minister Albertz, zelf tegenstander van een afzonderlijke politieke organisatie, zeide ons, dat het gemis aan politieke conceptie op de duur oorzaak zal zijn, dat de partijen zich niet zullen kunnen handhaven. In zijn eigen land maken zich inmiddels drie vluchtelingenpartijen op om deel te nemen aan de daar in het voorjaar te houden verkiezingen.

In Sleeswijk-Holstein heeft ongeveer de helft der vluchtelingen gestemd op de Bond van verdrevenen en ontrechten, een resultaat, dat min of meer overeenstemt met de schattingen van tot oordelen bevoegden, volgens welke de helft der vluchtelingen als „ingeburgerd" kan gelden. Anderen verwachten evenwel, dat de vluchtelingenpartijen aan invloed zullen toenemen en dat haar stem na nieuwe verkiezingen voor de Westduitse Bondsdag veel gewicht in de schaal der federale politiek zal gaan leggen.

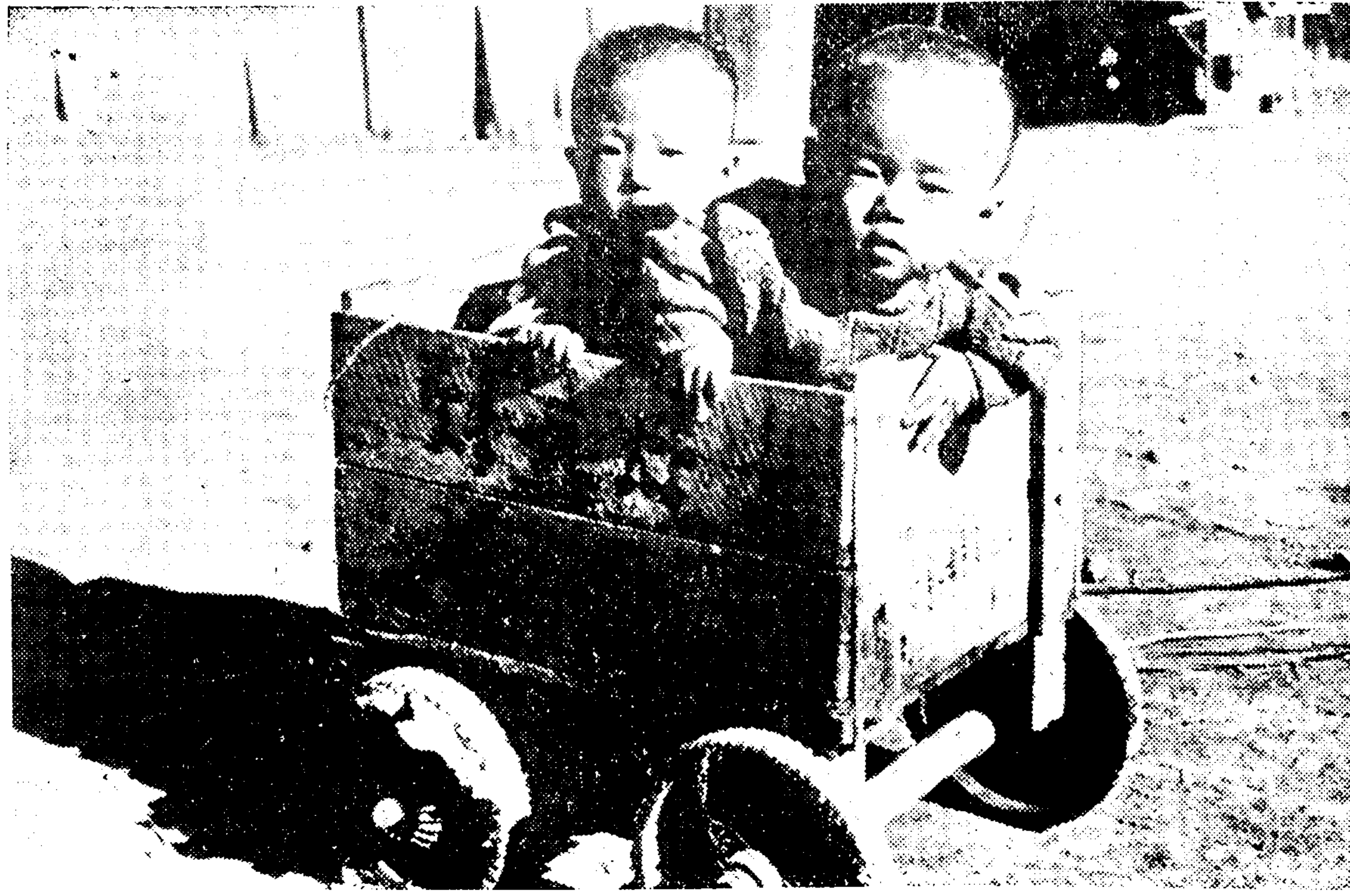
De „Landmannschaften"

Ook door hun niet-politieke organisaties, de zgn. „Landmannschaften", hebben de vluchtelingen zich een eigen stem verschaft, die aandacht verdient. Deze organisatie leggen er zich voornamelijk op toe de culturele banden onder de vluchtelingen te behouden en de gedachten aan de geboortegrond levendig te houden. Hiermee raakt men aan een van de meest netelige punten van het vraagstuk, de openbare betogingen dezer „Landmannschaften" hebben tot nog-toe in hoofdzaak uiting gegeven aan het verlangen eens naar het geboorteland terug te keren. De drang tot terugkeer is onder de vluchtelingen aanzienlijk versterkt als gevolg van de mislukking van de inburgering in de nieuwe omgeving.

De internationale belangstelling voor het Duitse vluchtelingen-vraagstuk blijkt uit het toenemende aantal buitenlandse particuliere acties ten behoeve van de meest getroffen groepen. Ook Nederlandse organisaties hebben zich daarbij aangesloten. West-Duitsland tracht echter ook officiële belangstelling in het buitenland te wekken en in Bonn is de algemene overtuiging, dat het vraagstuk slechts internationaal kan worden opgelost. Een Amerikaanse Senaats-commissie, die het probleem onderzocht, heeft o.m. geconcludeerd, dat de emigratie van één millioen vluchtelingen zou moeten worden mogelijk gemaakt. In West-Duitsland zelf heeft men echter van emigratie geen al te grote verwachtingen.

EEN KAMERJAPON — van pastel-kleurige wol met een merkwaardige ceinture wordt hier gedragen door Miroslava, een Mexicaanse filmster, die op het ogenblik in Amerika haar debuut maakt in de film: „De moedige stieren".

EEN PROBLEEM TE MEER VOOR MISSIONARISSEN EN UNO. — Een van de vele problemen, waar de autoriteiten van de Verenigde Naties kerkelijke verenigingen en Missionarissen in Korea mee te worstelen hebben, is de verzorging van dakloze kinderen — zoals die op de foto. Duizenden en duizenden zwerven doelloos — en vaak alleen — door gebombardeerde steden, dorpen en gehuchten

Hoge onderscheiding voor K.L.M. - gezaghebbers

De President van Frankrijk, Vincent Auriol, heeft bij decreet de heren A. van Ulsen en G. Bax, respectievelijk Chef Vliegdienst Europa en plv. Hoofd Dienst Instructie Vliegend Personeel van de K.L.M., benoemd tot Ridders van het Legioen van Eer, hetgeen hun het recht geeft tot het dragen van het Ridderkruis.

De beide K.L.M.-ers hebben deze hoge onderscheiding ontvangen op grond van de diensten, welke zij hebben verleend ter gelegenheid van het officiële bezoek van H.M. Koningin Juliana en Z.K.H. Prins Bernhard aan Frankrijk.

De onderscheidingen zullen in de loop van deze week op de Franse Ambassade te Den Haag worden uitgereikt.

TWINTIG INGEBLIKTE SLANGEN MAAKTEN LUCHTREIS VAN 17.000 KM.

Het serpentarium van Miami is er sedert Donderdag jl. heel wat gezelliger op geworden. Op die dag kregen de reeds aanwezige slangen gezelschap van liefst 20 cobra's, die na een luchtreis van 17.000 km. per K.L.M. van Johannesburg in hun nieuwe verblijfplaats arriveerden. Om iedere onvriendelijke neiging van de giftige cobra's bij voorbaat tot mislukking te doemen, moesten de reptielen de reis verpakt in blik ondernemen.

K.L.M.-CONSTELLATION MET NIEUW INSTRUMENT UITGERUST

De Amerikaanse Dienst voor de Burgerluchtvaart, de C.A.A., heeft haar toestemming verleend voor het gebruik van de z.g. Sperry „Zero Reader", welke thans in een K.L.M.-Constellation is aangebracht. Het is voor de eerste maal, dat een dergelijke toestemming aan een luchtvaartmaatschappij met vaste lijndiensten is verleend.

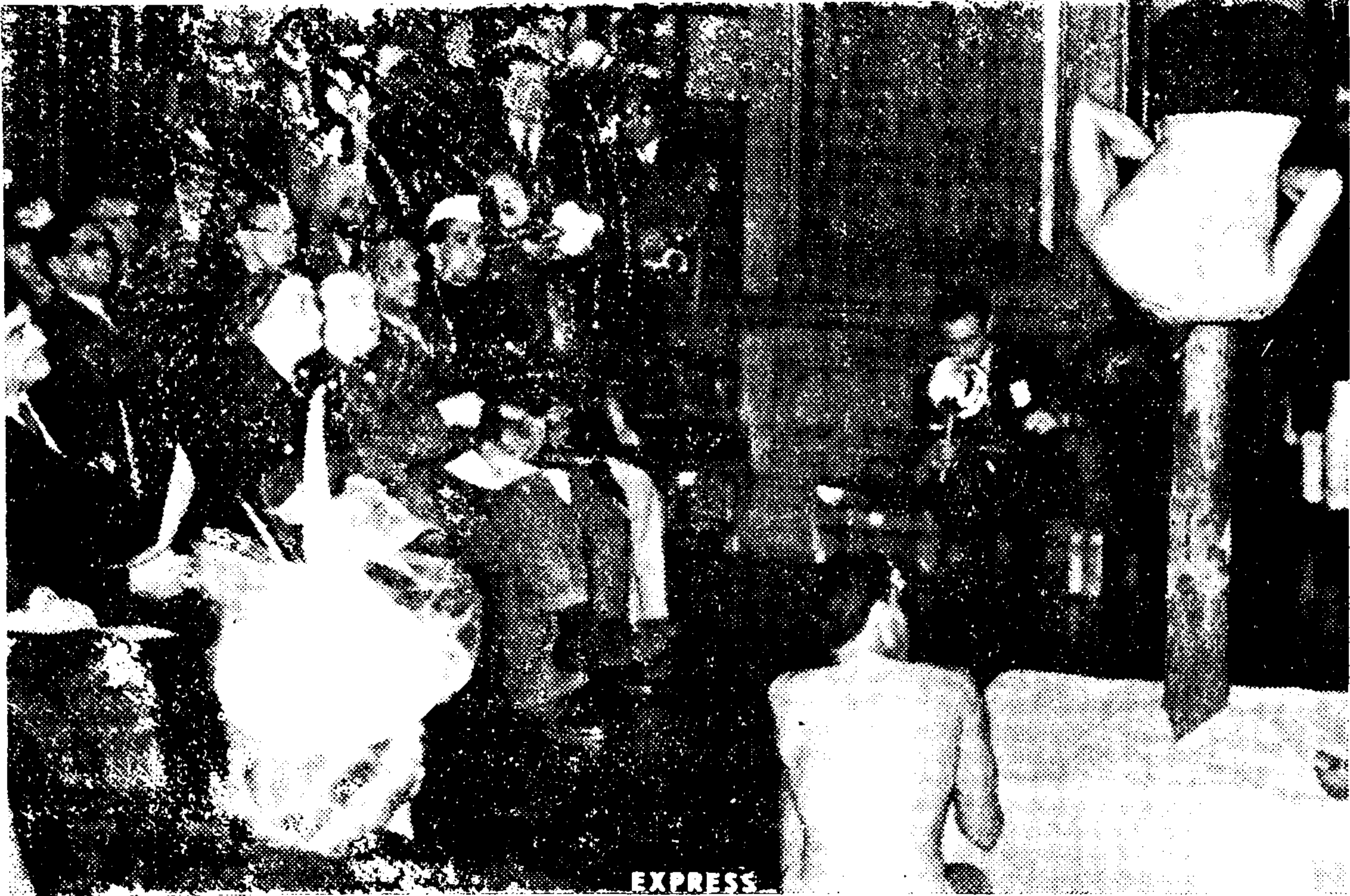
De Sperry „Zero Reader" die men wel een electronisch brein kan noemen, is een nieuwe vinding. Het is een electrisch instrument, dat de naderingsprocedure van een vliegtuig bij lage bewolking en slecht zicht nog vereenvoudigt.

De installatie van en de eerste vluchten met dit apparaat hadden plaats op het Lockheed vliegveld te Burbank in Californië en geschiedde in samenwerking met de Lockheed- en de Sperryfabrieken.

Voor de vluchtproeven werd gebruik gemaakt van de nauwkeurige naderingsuitrusting van het vliegveld van Los Angeles.

De K.L.M. zal bovendien een aanvullend testprogramma uitvoeren op Mac Arthur Field, Long Island, in samenwerking met de Sperry Corporation. Het programma, evenals de proeven in Californië, staan onder leiding van gezagvoerder George Malouin, Hoofd Vliegtechnische Dienst van de K.L.M.

De eerste Constellation, waarin de Sperry „Zero Reader" is aangebracht, is dezer dagen op het vliegveld Schiphol gearriveerd. Met deze nieuwe machine is de K.L.M.-Constellationvloot tot 17 toestellen aangevuld.

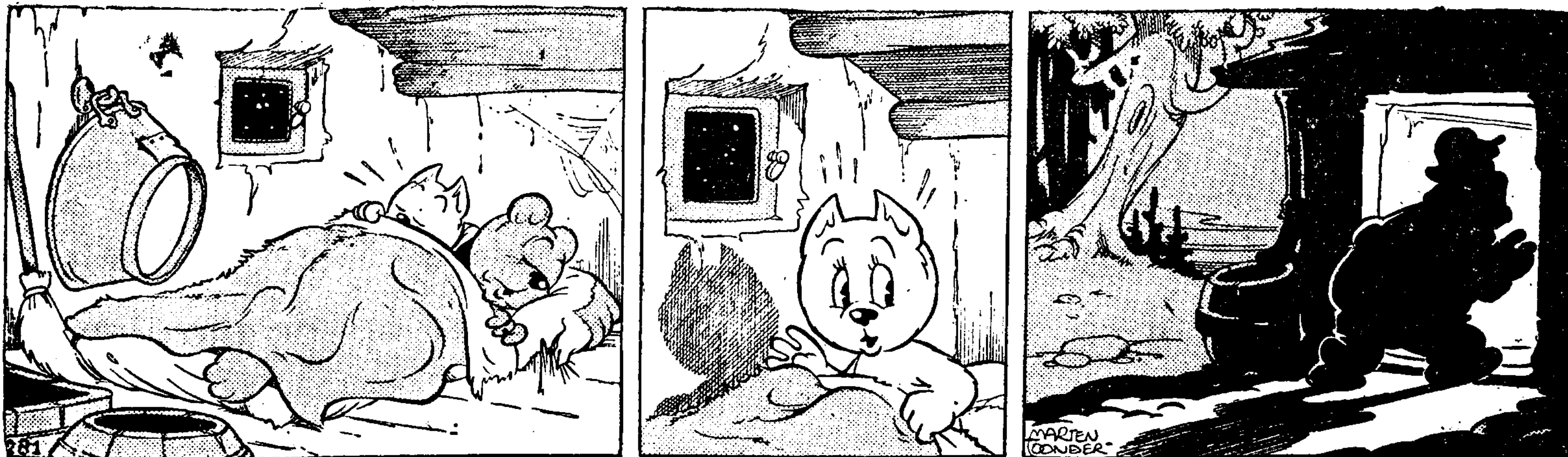

YOGA-DEMONSTRATIE — tijdens een receptie in het India House te Londen. Aneurini Bevan was tegenwoordig bij deze demonstratie van oefeningen, die ontleend zijn aan de praktijk van de Yoga-leer, die vereniging met de godheid en bevrijding van de geest wil bewerken door absolute controle over het lichaam en de stof. Vanwege de physieke fitheid die zij geven, zijn deze oefeningen zeer populair in India en zelfs in Engeland vinden zijn navolgers.

EEN BROEK VOOR HET LEVEN — draagt Leonard Foster, een Duitse boer uit Beieren, die onlangs in Londen aankwam. De broek is van het leer van een hert, dat hij 15 jaar geleden geschoten heeft. Hij is helemaal met de hand gemaakt en sommige broeken gaan zelfs over van vader op zoon. Zijn traditioneel Alpen-costuum bestaat bovendien uit een tyroler hoed, een groen wollen jas met hertenlederen knopen en daaronder een borstplaat waar het wapen van Beieren op geborduurd is.

805 **Tom Poes en de geheimzinnige sleutel**

De nacht was gevallen en heer Bommel was na veel gezucht en gedraai in slaap geraakt op een oude stroozak. Daar lag hij nu, vermoeid door de gebeurtenissen, afgetobd door de zorgen. Hij snurkte zacht en beschaafd . en hield daarmee Tom Poes een tijdlang uit de slaap. Maar tenslotte raakte ook hij in een oppervlakkige dommel, waaruit hij van tijd tot tijd wakker schrikte, geplaagd door dromen en nachtmerries.

Maar opeens schrok hij en ging recht op zitten. „Dat was een vreemd geluid!" mompelde hij. „En het was geen rat of een krakende plank.... het was iets nieuws! Ik geloof, dat de buitendeur piepte. Hm, ik kan beter doen alsof, geloof ik.. dat is tot dusverre altijd de beste manier geweest wanneer er indringers waren."

Hij ging dus weer liggen en sloot zijn ogen half. Door de kiertjes van zijn oogleden gluurde hij naar de deuropening. Gelukkig was de petroleumlamp nog aan, omdat heer Ollie er niet tegen kon om in het donker te slapen. (niet, dat hij bang is natuurlijk — hij houdt er alleen maar niet van) En in het vale licht van die lamp, zag Tom Poes, dat de deur langzaam geopend werd en dat er een donkere gedaante binnentrad met een zakdoek voor zijn gezicht gebonden....

Sport n'euws u't Ne'er'anJ

Mooie overwinningenván H.B.S. en Vitesse

Velocitas van de plaats af

Het Haagse H.B.S. leverde wel een zeer mooie prestatie, door de leiders Blauw Wit een 4—2 nederlaag toe te brengen en dat nog wel in het Olympisch Stadion. H.B.S. is een wel zeer wisselvallige ploeg, en juist tegen de sterkste tegenstanders leveren zij meestal de beste prestaties, spelen zij een technische hoogstaande partij.

Bijna 54 jaren spelen de Kraaien (zo genoemd naar hun zwarte shirts) onafgebroken in de eerste klasse, voorwaar een trots record, dat nog door geen andere voetbalclub in Nederland is bereikt. Door deze overwinning is H.B.S. in de middenmoot beland en aan de kop de spanning weer een beetje toegenomen, met nog gemiddeld tien wedstrijden voor de boeg is nog van alles mogelijk. Ook Vitesse — een der oude verenigingen — behaalde een 4—2 overwinning en wel op Heracles, dit is de 3e overwinning in successie en door dit resultaat hebben de Arnhemmers de laatste plaats verlaten. Nog een oude vereniging behaalde een overwinning en kon hierdoor de laatste plaats verlaten, n.l. Velocitas, dat Achilles met 1—0 klopte. De meest verstokte Velocitas aanhanger had dat een tijd geleden niet durven dromen, zo slecht stonden de Groningers er toen voor.

In het Noorden behaalde Heerenveen een benauwde 2—1 overwinning op G.V.A.V. De voorsprong der Heerenveners is echter weer groter geworden, mede door de verrassende 4—0 nederlaag van Leeuwarden tegen Zwartemeer.

In Afdeling B is de spanning, zowel aan de kop als onderaan tot het toppunt gestegen. N.E.C., dat D.O.S. met 1—0 in het Goffertstadion te Nijmegen klopte en Wageningen, dat de zware uitwedstrijd tegen A.G.O.V.V. te Apeldoorn met 4—2 won volgen D.W.S. op de voet, alsmede Enschede, dat echter de laatste tijd een inzinking door maakt.

Het dappere Vitesse moet volgende week naar Amsterdam om de leiders D.W.S. te bekampen. Zal dit een grote verrassing worden. Ons lijkt dit niet uitgesloten, Vitesse is in een „winning mood"!

In Afdeling C memoreerden wij reeds de fraaie prestatie van HBS tegen Bl. Wit. De voorsprong der Amsterdammers is nu tot 4 punten geslonken, en dat met nog gemiddeld 10 wedstrijden, alles is dus nu nog mogelijk, hoewel de Amsterdammers volgens ons over de meest technische ploeg beschikken. A.D.O. kon het in Den Haag niet verder brengen dan een puntloos gelijkspel tegen D.W.V.. De Hagenaars, die de competitie zo daverend begonnen, zijn behooorlijk afgezakt.

Afdeling C bracht ons geen grote verrassingen, alleen was het een goede dag voor B.V.V. en N.A.C.. De Bossenaren wonnen zelf de uitwedstrijd tegen De Baronie met 4—2; N.A.C. kwam met de hakken over de sloot tegen Xerxes. de magere 3—2 overwinning valt ons wel tegen. R.B.C. schoot geducht uit zijn slof, de Rozendalers ontvingen thuis T.S.C., de voorhoede der thuisclub had wel een bijzonder productieve bui, 6—0 was het eindresultaat.

In het Zuiden weer een overwinning van P.S.V., nu werd Bleijerheide met 2—0 het slachtoffer. Eindhoven maakte korte metten met Helmondia. Chevremont verloor opnieuw, nu met 3—1 tegen het toch heus niet zo sterke Sittardia. Onderaan de ranglijst is het een geweldig gedrang.

Wie uiteindelijk de degradatieslachtoffers zullen worden zal wel tegen het einde der competitie pas bekend worden.

S. V. V. TOURNOOI

Het programma ziet er als volgt uit:

ZATERDAG 3 FEBRUARI:

Willemstad-terrein (Vredeberg):

16.30 — 17.10 Sithoc 3 vs Willemstad (Doran) — Winnaar D

Asiento-terrein (Rio Canario):

16.30 — 17.10 C.P.N. vs Asiento (Rosiers) — Winnaar E

ZONDAG 4 FEBRUARI:

Scherpenheuvel-terrein:

10.00 — 10.40 S.U.B.T. 3 vs S.V.A. (Doran) — Winnaar A
11.00 — 11.40 P.S.V. vs Athene (Rosiers) — Winnaar B

Terrein Suffisant (Portugezenkamp):

11.00 — 11.40 The East. Boys vs Uniao Portugues (de Lijster) — Winnaar C

ZONDAG 11 FEBRUARI:

Scherpenheuvel-terrein:

10.00 — 10.40 Scherpenh. vs M.B.P. (van Assen) — Winnaar F
11.00 — 11.40 S.V.V. vs Huracan (Cornet) — Winnaar G
15.00 — 15.40 Atletico Oriental vs Unidos (Fr. Tharasius) — Winnaar H
16.00 — 16.40 Winnaar A vs Winnaar B (Fr. Bernardus) — Winnaar I
17.00 — 17.40 Winnaar C vs Winnaar D (van Assen) — Winnaar J

ZONDAG 18 FEBRUARI:

Scherpenheuvel-terrein:

10.00 — 10.40 Winnaar E vs Winnaar F (Laker) — Winnaar K
11.00 — 11.40 Winnaar G vs Winnaar H (Cornet) — Winnaar L
16.00 — 16.40 Winnaar I vs Winnaar J (de Lijster) — Winnaar M
17.00 — 17.40 Winnaar K vs Winnaar L (Viejou) — Winnaar N

ZONDAG 25 FEBRUARI:

Scherpenheuvel-terrein:

16.15 — 17.45 Winnaar M vs Winnaar N — FINALE
15.00 — 16.00 Veteranen SUBT vs Veteranen S.V. (Viejou)

UITREIKING DER PRIJZEN:

Na de Finale-wedstrijd zal door de Voorzitter van S.V.V. de bekers worden uitgereikt.
Het geheel zal met muziek worden opgeluisterd.

BOKSNIEUWS.

Birmingham — Tijdens een partij tussen twee zwaargewichten slikte een hunner, George Nuttal uit Stockport, zijn tandbeschermer in. Half, verstikt liep hij naar zijn hoek waar men er in slaagde het apparaat te verwijderen. Toen hij de strijd wilde voortzetten, bleek evenwel, dat de scheidsrechter de zege al aan zijn tegenstander Jim Morand toegekend had.

Birgmingham — De Britse middengewicht kampioen boksen Randolph Turpin boekte te Birmingham een snelle k.o.-zege op de Spaanse titelhouder Eduardo Lopez. Reeds in de eerste ronde ging de Spanjaard naar de planken, waarna hij werd uitgeteld.

„Hoewel het gevecht nog geen minuut geduurd heeft, heb ik toch wel voldoende gezien om te weten hoe Turpin bokst". Dit waren zo ongeveer de woorden van Luc van Dam na afloop van het treffen tussen Randolph Turpin en de Spaanse kampioen. Op de vraag of Van Dam zich zelf een kans gaf indien het tot een titelwedstrijd met de Engelsman zou komen, gaf de Rotterdammer als antwoord: „Zeker, ik geloof, dat ik in staat ben Turpin te slaan. Tegen Sugar Ray Robinson hield ik het 4 ronden uit en ik denk wel, dat mijn verdediging goed genoeg is om Turpin in bedwang te houden."

Providence, Rhode Island — De wereldkampioen licht gewicht Ike Williams heeft door k.o. in de vijfde ronde van de middengewicht Zanelli gewonnen.

Zanelli bezeerde zijn knie bij een val in die ronde en moest naar het ziekenhuis worden gevoerd.

LIGHTNING JOE
VS
FERNANDO

De C.B.C. heeft niet stil gezeten, achter de schermen is hard gewerkt aan de voorbereidingen van een nieuw en aantrekkelijk boksprogramma, waarin verscheidene cracks in de ring zullen verschijnen.

De hoofdpartijen zijn met zorg geselecteerd, zodat van een sportieve avond, gewijd aan „the noble art", sprake kan zijn.

De eerste boksontmoeting van het nieuwe jaar zal plaats vinden op Zaterdag 10 Februari a.s. en wel om 19.30 uur (half acht, een uur vroeger dus dan gewoonlijk) en ditmaal voor het eerst in het Subtstadion (Vredenberg).

En de partijen?

De hoofdpartij gaat tussen **Lightning Joe** en de harde puncher **Fernando** die hiermede de kans van zijn leven krijgt. Lightning Joe is een uiterst technisch bokser, die door zijn partijen tegen Young Carpentier veel bekendheid genoot. Deze wedstrijd gaat over 10 ronden.

De tweede partij zal er een zijn van spectaculair gehalte, **Pantera Negra** versus **Theo**, acht ronden zullen moeten bewijzen of de Pantera de sterkere is.

In April 1950 eindigde de eerste ontmoeting tussen beide rivalen onbeslist, in Augustus d.a.v. werd Pantera op punten verslagen. Wat zal deze revanche bieden?

Dan is er ook nog een partij tussen **Kid Walcott** en de Engelsman **Nelson.**

De overige partijen luiden: **Buddy Clear** (Trinidad) tegen **Young Gabilan** (6 ronden), **Alberto-Young Sandy Saddler** en **Golbert Robinson,** (vier ronden).

BLIJFT IN U.S.A.

New York — Het goedvinden van de I.A.A.F. zal de Zweedse loper Ingvar Bengtson tot het einde van het indoor seizoen in de Ver. Staten blijven.

ARUBAANS SCHAAKNIEUWS.

De nieuwe club-competitie van de schaakvreeniging „Oranjestad" begon op Vrijdag 26 Januari 1951. Er werd geschaakt in het gebouw van het R.K. Militair Tehuis te San Nicolaas. Er was een goede opkomst en er werd met veel animo geschaakt. De heer de Koning die door studie het laatste halfjaar niet aanwezig had kunnen zijn, was ook weer van de partij wat zeker zal helpen om de strijd om de eerste plaats in de eerste groep te verhogen.

Militairen van het corps Mariniers gaven van hun belangstelling blijk. Wij hopen van harte dat zijn vaste bezoekers van onze schaakavonden mogen worden. Bij voldoende belangstelling zal een aparte competitie voor alle nakomers georganiseerd worden.

Op Vrijdag 2 Februari wordt geschaakt in het gebouw „Scala" te Oranjestad. Hieronder volgen de uitslagen van de op 26 Januari gespeelde wedstrijden.

Groep I: de Vries — Kroonenberg 0—1; Pandt — de la Fuente afgebroken; Croes — Lopez afgebroken; Postma — de Koning ½—½.

Groep II: Hassell — Keuper 0—1 regl.; van Putten — Labega 1—0 regl.; Koster — Nieuwkerk 1—0; Weijland — Leenheer 1—0; Barrios — Riem 1—0; Keuper — van Putten 0—1.

Groep III: Lichtenstein — Cordiz 1—0; van Aggelen — Marcillin 0—1 regl.; Atjak — Hickinson 1—0; v.d. Cruyssen — Grusechie 0—1 regl.; Grusechie — Kipp 1—0; Marcillin — Lau 0—1.

Vliegdekschip "Independence" door geheim wapen gezonken

San Francisco. — Het vliegdekschip „Independence", dat als proefschip in de atoombom-proef bij Bikini diende, is Vrijdag bij een geheime proefneming van de Amerikaanse vloot ter hoogte van de Californische kust tot zinken gebracht. Het wordt mogelijk geacht, dat dit door middel van een raket is geschied.

OBSTINATE COMMUNISTEN

Rome. — In een communiqué van de communistische partij in Italië over het aftreden van Magnani en Cucchi als communistische Kamerleden wordt gezegd, dat zij sedert lang met de partij en de arbeidersklasse hebben gebroken. De tweede afgevaardigden houden zich sinds drie dagen schuil. In een verklaring aan de pers zeggen zij nog steeds tegen de politiek der regering op elk terrein en tegen het Atlantisch Pact te zijn, maar er bij te blijven, dat de communisten onvoorwaardelijk zich moeten verklaren vóór de verdediging van het nationale grondgebied tegen agressie van welke zijde ook.

Blijven Parlementsleden

Rome. — De Italiaanse volksvertegenwoordiging heeft Dinsdag met handopsteken het ontslag geweigerd van twee voormalige communistische afgevaardigden, die dus parlementsleden blijven.

VERTROUWEN IN PERZISCHE REGERING

Teheran. — Met 91 tegen 6 stemmen, bij 4 onthoudingen heeft de Perzische Kamer vanochtend haar vertrouwen in de regering van generaal Razmara bevestigd.

De laatste tijd is door het nationale front veel critiek op de regering geoefend, maar zij heeft de volledige steun van de sjah, Mohammed Raza.

In gewoonlijk betrouwbare kringen verwacht men thans, dat de regering het door de sjah gekoesterde idee van agrarische hervorming in praktijk zal brengen, hoewel de meeste afgevaardigden en senators landeigenaren zijn.

NOODBEVOEGDHEDEN VOOR ATTLEE.

Londen — Premier Attlee heeft Dinsdag in het Lagerhuis medegedeeld, dat de regering vele nood-bevoegdheden uit de oorlogstijd zal moeten terugkrijgen om het nieuwe herbewapeningsprogram uit te voeren. Attlee had dit Maandag in zijn verklaring over het nieuwe program willen zeggen, doch bij het voordragen van zijn rede had hij per ongeluk deze hele passage overgeslagen. Onder de waarschijnlijk terugkerende noodbevoegdheden zijn: 1) het verplicht tewerkstellen van arbeiders in de bewapeningsindustrie; 2) het verbod voor arbeiders om zonder toestemming van de regering van baan te veranderen.

STAAT VAN OORLOG BEEINDIGD.

Belgrado — Radio-Belgrado heeft medegedeeld, dat de staat van oorlog tussen Joegoslavië en Oostenrijk bij decreet van het Joegoslavische presidium wordt beëindigd. Dit liep niet vooruit op het toekomstig vredesverdrag met Oostenrijk.

NEDERLAND

PERSSTEMMEN OVER KABINETSFORMATIE

's-Gravenhage — Bijna alle Nederlandse bladen interpreteren de instructie van mr Stikker als de aanwijzing van een mislukking om de kabinetscrisis op te lossen door een geringe herziening in het demissionaire kabinet. Men oppert de mogelijkheid van een sterkere „derde machts"-vertegenwoordiging in het door mr. Stikker te vormen kabinet, hoofdzakelijk omvattende de V.V.D., de Anti-Revolutionnairen, en de Christelijk Historischen.

De **„Nieuwe Rotterdamse Courant"** merkt op, dat de aftredende minister-president dr Drees vermoedelijk geen lid zal zijn van het nieuwe kabinet, in welk geval hij waarschijnlijk fractieleider zal worden van de Partij van de Arbeid in de Tweede Kamer.

„Het Vrije Volk" is van mening dat minister Stikker geen premier zal worden, aangezien deze functie in strijd zou zijn met die van buitenlandse zaken. Het blad haalt politieke kringen in Den Haag aan en zegt, dat de demissionaire minister van economische zaken, prof. v.d. Brink, misschien prof. Lieftinck zal opvolgen als minister van financiën. Het blad zegt voorts, dat „in kringen, die in nauw contact staan met de Katholieke Volkspartij, prof. v.d. Brink zelfs werd genoemd als mogelijk premier".

„De Nieuwe Courant" schrijft, dat de minister van uniezaken en overzeese Rijksdelen, mr Van Maarseveen, en de minister van defensie, mr 's Jacob, naar verwacht wordt geen deel zullen uitmaken van het nieuwe kabinet. Het blad wijst er op, dat men in Haagse politieke kringen „steeds meer de nadruk legt op de mogelijkheid, dat het departement van Uniezaken en Overzeese Rijksdelen zal worden opgeheven en dat de afdelingen hiervan zullen worden opgenomen in andere departementen. Aangenomen kan worden, dat minister Stikker de portefeuille van buitenlandse zaken zal behouden.

De **„Haagse Courant"** verklaart, dat naar het gerucht wil, de niet-opneming van minister Van Maarseveen in het nieuwe kabinet „een der voorwaarden zou zijn, die door mr Stikker is opgesteld".

„De Waarheid" schrijft, dat het bezoek van John Sherman Cooper, de adviseur van Dean Acheson, aan Nederland op Zaterdag jl. en diens besprekingen met minister Stikker „in verband stonden met de kabinetscrisis".

EISENHOWER „ZEER TELEURGESTELD"?

New York — Volgens een artikel in „Newsweek" van 29 Januari is generaal Eisenhower „zeer teleurgesteld over het Nederlandse gebrek aan goede wil en plannen voor het bereiken van een staat van bereidheid". De Nederlanders aldus het blad, hebben de meeste mannen, die uit Indonesië kwamen gedemobiliseerd en hebben niet eens het plan nog dit jaar een staande divisie te vormen, doch slechts drie reserve-divisies. Eisenhower, zo gaat het blad verder, was ook critisch gestemd ten aanzien van België en was ook onzeker ten aanzien van Frankrijk „hoewel hij onder de indruk raakte van generaal Juin, die de belangrijkste Franse vertegenwoordiger bij zijn staf werd".

BEZOEK AAN BRITSE PARLEMENT.

's-Gravenhage — Naar wij vernemen, zal de delegatie uit de Staten-Generaal, welke op uitnodiging van de beide Huizen van het Britse parlement van 8 tot 13 Februari aanstaande een bezoek zal brengen aan Londen, bestaand uit de leden P. J. S. Serrarens (Tweede Kamer), mr P. S. Gerbrandy (Tweede Kamer), P. A. Kerstens (Eerste Kamer), jkvr. mr C. W. J. Wittewaall van Soetwegen (Tweede Kamer), mej. mr N. S. C. Tendeloo (Tweede Kamer), mr J. Kramer (Eerste Kamer) en drs. H. A. Korthals (Tweede Kamer). De delegatie zal worden vergezeld door de griffier van de Tweede Kamer, mr A. F. Schepel.

Rumoer rond West-Duitse vertegenwoordiging bij Vaticaan

Bonn. — De vraag, of een katholiek dan wel een protestant de Westduitse Bondsrepubliek straks bij het Vatikaan zal moeten vertegenwoordigen, houdt thans de politieke gemoederen in Bonn heftig bezig.

Het is een traditie geweest in Duitsland, dat de vertegenwoordiger bij het Vatikaan een protestantse diplomaat was. Thans hebben echter een aantal katholieke leden van de fractie der Christelijke partij zich tot kanselier Adenauer gewend met het verzoek een katholiek uit de rijen van het parlement voor deze post te kiezen. Hun argument daarvoor is, dat de religieuze verdeling in de Bondsrepubliek van andere aard is dan die binnen het oude Rijk. Terwijl de katholieken in geheel Duitsland verre in de minderheid blijven tegenover de protestanten, vormen zij in West-Duitsland alleen met 47% der bevolking de grootste religieuze groep. De afgevaardigden hebben het daarom onaannemelijk geacht, dat aan de traditie zou worden vastgehouden. Dit argument wordt door de sociaal-democraten reeds daarom niet steekhoudend geacht, omdat Bonn zich aandient als de enige wettige regering voor geheel Duitsland en met het overwegend protestantse deel van de be[volking] der Sovjet-zone rekenin[g] gehouden dient te worden. Bo[ven]dien menen de socialisten e[n] protestanten, dat het ook zake[lijk] beter is de vertegenwoordi[ging] bij het Vatikaan toe te ver[trouwen] aan een diplomaat, di[e] geen kerkelijke banden met Ro[me] heeft.

De fractieleider van het katho[lieke] „Zentrum", dr. Reisman[n] heeft nu deze discussie nog aan[gewakkerd] door een protest te[gen] wat hij ziet als een sch[...]terstelling van de Katholieke[n] in het gaandeweg uitbreidend[e] corps van ambtenaren van de buitenlandse dienst. Reisman[n] heeft in zijn partij-orgaan de ei[s] gesteld, dat tenminste de helft der ambtenaren van de buiten[landse] dienst katholieken zullen moeten zijn. Op het ogenblik is ongeveer het derde deel der be[trokken] ambtenaren katholiek.

Het aantal katholieken in de[ze] dienst is aanvankelijk kleiner geweest, doch is in de laatste maanden gestegen. Reisman[n] heeft voorts de reeds vroeger op de buitenlandse dienst geoefen[de] kritiek herhaald, namelijk dat leden van het vroeger[e] „Koesener Seniorenconvent" een exclusieve vereniging van oud-studenten, en ook vroeger[e] partijgenoten in groot aantal tot de dienst zouden worden toege[laten]. De leider van de perso[neels]afdeling van de dienst, d[r] Haas, heeft vroeger ontkend, dat er van een bevoorrechting spr[a]ke zou zijn, doch daarbij cijfer[s] gepubliceerd, die de bestaand[e] kritiek slechts hebben aangewa[k]kerd.

Ons feuilleton

13 en één

21.

Was Chee-foo verleden jaar ook al kok geweest? Neen, het vorige jaar hadden zij een kleine Franse kok gehad met een geweldige snor. Chee-foo was nog maar een paar maanden in dienst van Mr Mainwaring Parks.

En waren zij ditmaal met Chee-foo vooruit gegaan om voorbereidselen te treffen voor het te verwachten bezoek? Ja. En was het huis geheel verlaten, toen zij hier arriveerden? Neen, dokter Andregg was er toen zij arriveerden. Mr Mainwaring Parks had hen gezegd, dat zij hem daar zouden aantreffen en dat hij hem instructies zou geven.

„Zo", zeide Kapitein Temple en wendde zich tot Andregg, „dus we komen weer tot u terug, dokter Andregg."

* * *

Andregg had al die tijd roerloos in zijn stoel gezeten, op enige afstand van de overige leden van het gezelschap. Hij scheen al die tijd meer belang gesteld te hebben in Mr Domino dan in de vragen van Kapitein Temple en nu deed een fijn glimlachje zijn lippen krullen.

„Heeft u er bezwaar tegen een paar vragen te beantwoorden?" ging Kapitein Temple voort.

Andregg haalde de schouders

„Ik moet bekennen", antwoordde hij droog, „dat als U denkt iets te kunnen bereiken met dit verhoor, ik met u van mening verschil."

Mr Domino haastte zich te zeggen:

„Zoals u bekend is, heb ik een onderhoud gehad met dokter Andregg en hij gevoelt zich gegriefd door het agressieve optreden van Kapitein Temple. Niettemin ben ik er van overtuigd, dat, wanneer het de opzet is, iets toe te voegen aan het zeer weinige dat ons van de affaire bekend is, dokter Andregg geen bezwaar zal maken tegen het beantwoorden van enkele goed bedoelde vragen. Niet waar, Dokter Andregg?"

„Gaat uw gang", gromde Andregg en voegde er grimmig aan toe: „Zolang uw vragen natuurlijk niet onbeschaamd worden!"

„Uitstekend", antwoordde Temple. Die man scheen altijd kalmer te worden naarmate een ander zich opwond. „In de eerste plaats dan: Hoe komt het dat u, helemaal alleen hier in huis was?"

„Ik was een vriend van Mainwaring Parks en wetend, dat ik er heel veel van houd de winter door te brengen te midden van sneeuw en ijs, stelde hij heel gastvrij zijn huis tot mijn beschikking."

„Hoe lang bent u hier geweest?"

„Een paar maanden. Vanaf het begin van October."

„En wat heeft u al die tijd gedaan?"

„Leven volgens mijn eigen opvattingen."

„En wat voor opvattingen zijn dat?"

„Ik ben een liefhebber van de eenzaamheid en van de stelregel, dat een ieder zich met zijn eigen zaken moet bemoeien."

Temple gromde iets onverstaanbaars en de anderen keken Andregg verwonderd aan.

„Hoelang kende u Parks al?"

„Ongeveer drie jaar?"

„Hoelang hebt ge hier in de omtrek gewoond?"

„Ongeveer vier jaar."

„Had u zich hier gevestigd als geneesheer of — leefde u hier alleen volgens uw beroemde opvattingen?"

„Zowel het een als het ander. Ik oefende de geneeskunde uit. Verder las ik veel, ging op jacht en genoot van het leven."

„U is dus welgesteld? Bent u financieel draagkrachtig genoeg om te doen en laten wat u wilt?"

„Het leven, zoals ik dat leef is niet duur."

„Heeft Parks u wel eens geld gegeven?"

„Het gebeurde wel, dat Parks mijn diensten als geneesheer nodig had. In die gevallen bood ik hem mijn rekening aan en werd natuurlijk betaald."

„En sinds het begin van October bent u alleen hier in huis geweest?"

„Ja."

„En heeft u zich niet vreselijk verveeld?"

„Neen. Ik ging veel wandelen. En u heeft zeker wel gezien, hoe uitgebreid de bibliotheek is?"

Kapitein Temple trommelde met zijn vingers op de tafel en liet zijn ogen peinzend door het vertrek gaan. Toen zij even bleven rusten op de beide Filippijnse bedienden, zag hij hen van angst in elkaar krimpen.

„Aan welke universiteit heeft u uw opleiding gehad, dokter?" vroeg hij.

„Zulk een vraag vind ik nu onbeschaamd", antwoordde Andregg kalm.

Temple haalde de schouders op en ging voort:

„Ik ben nog steeds van mening, dat u zich hier verveeld moet hebben. Heeft u misschien wel eens een studie gemaakt van de electro-techniek, dokter?"

„Wat bedoeld u daarmee?" kwam de scherpe wedervraag.

„Ik wilde vragen, of u wel eens geknoeid hebt aan het electrische licht of aan de telefoonlijn?"

Andregg begon te lachen.

„Als u denkt dat ik een uitvinding heb gedaan, waardoor ik zowel het licht als de telefoonverbinding onklaar kan maken, dan vergist u zich."

„Ging uw belangstelling dan misschien meer uit naar het timmervak?"

Twee vuurrode blosjes verschenen op de wangen van dokter Andregg.

„Vervloekt!" gromde hij. Zijn twee handen, die zich stijf hadden geklemd om de armleuningen van zijn stoel deden denken aan de klauwen van een gier.

Iedereen begreep, wat Temple bedoeld had met die vraag. Andregg had nog steeds geen verklaring gegeven van de zonderlinge inhoud van zijn valies.

„Daarop geef je zeker liever geen antwoord", drong Kapitein Temple aan.

Ten koste van een geweldige inspanning gelukte het Andregg zich te beheersen. Hij leunde rustig achterover in zijn stoel en zei kalm:

„U zinspeelt natuurlijk op hetgeen u in mijn valies gevonden heb. Of liever, wat u beweert daarin gevonden te hebben. Ik heb u al eens eerder gezegd, dat ik er geen flauw idee van heb, hoe die gereedschappen gekomen zijn op de plaats, waar u beweert ze te hebben gevonden. Dat herhaal ik hier nogmaals. Bovendien zie ik niet in, wat uw ontdekking te maken heeft met de — eh — moord op Mainwaring Parks en detective Dicks."

„Ik bemerk, dat u aarzelt alvorens het woord moord uit te spreken", zeide Temple scherp.

„Allicht. Het is een vreselijk woord en niemand wil het gebruiken. U schijnt er anders over te denken, hetgeen niet meer dan logisch is. In uw beroep telt men een mensenleven immers niet."

De twee mannen keken elkaar woedend aan. Will Little schraapte zenuwachtig zijn keel. Laufer-Hirth stond uit zijn stoel op en opende zijn mond om iets te zeggen. Doch Temple had het woord en wilde dat niet afgeven.

„U vraagt, wat die gereedschappen te maken hebben met de moord?" vervolgde hij. „Eerlijk gezegd weet ik het niet. Doch het feit, dat wij nog altijd geen verklaring hebben voor de zonderlinge plaats waar ik ze gevonden heb, verleent ze een sinistere betekenis. De volgende dingen zijn me opgevallen. Jij bent een paar maanden alleen hier in huis geweest. Wanneer het je voornemen was iemand te vermoorden, heb je tijd en gelegenheid te over gehad om alles tot in de kleinste bijzonderheden voor te bereiden. De gereedschappen, die ik in je valies heb gevonden, doen me denken — al ben ik geen liefhebber van het melodramatische — aan geheime deuren en meer van die dingen!"

„Waaruit dus volgt", merkte dokter Andregg droog op, „dat u me zonder meer van moord wilt beschuldigen?"

„Dat doe ik niet — nog niet tenminste. Ik zeg u alleen mijn gedachten en stel u in de gelegenheid ons een verklaring te geven. U weigert ons te zeggen wat u heeft opgeraapt van de vloer naast het lichaam van Parks. U beweert niets te weten van de timmermansgereedschappen in uw valies. Wil ik u soms misschien vertellen, wat u gedaan heeft met de zware pook, die [u] heeft meegenomen uit de kame[r] van Dicks?"

„Ik heb meer dan genoeg va[n] uw vragen!"

„Waarom beantwoordt u di[e] vraag niet liever?" mengde M[r] Domino zich op zijn rustige ma[nier] in het gesprek.

Andregg keek hem even pei[n]zend aan en haalde dan de schou[]ders op.

„Goed. Toen wij schrokken va[n] de explosie renden we allema[al] naar beneden in de overtuigin[g] dat de moordenaar beneden [de] kroon op zijn werk had gezet [—] namelijk de safe had leeggeplu[n]derd. Ik geloof niet, dat één va[n] ons allen met lege handen na[ar] beneden ging. Ik weet zeker, d[at] iemand een golfstick in de ha[nd] had. Ik nam het eerste het be[st] mee wat ik zag en dat was toeva[l]lig die pook. Toen wij naderha[nd] het hele huis doorzochten, h[ad] ik die pook nog in mijn ha[nd]. Maar ik herinner me heus n[iet] wat ik er naderhand mee geda[an] heb. Ik veronderstel, dat ik h[et] ding hier of daar neergegooid h[eb] toen ik bemerkte, dat ik het w[a]pen niet langer nodig had."

Temple keek hem aan met e[en] smalend glimlachje.

„Zonderling, dat u zich n[iet] „herinnert" waar en wanneer die pook uit uw handen gel[egd] had."